Rev. J. W. Van Weelden, Jan.
Tweedsmuire Ave.,
Chatham, Ont.

NOVEMBER 1, 1968 — No. 877 — 24th YEAR OF PUBLICATION

CALVINIST-CONTACT

CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. • Authorized as Second Class Mail, P.O. Department Ottawa, Ont., and for payment in cash. Postage paid at Hamilton.

TELESKOOP

Een speciale predikant

Er heeft dezer dagen in Hamilton een unieke ceremonie plaats gevonden. Vertegenwoordigers van verschillende kerkelijke groeperingen waren bijeen om officieel de eerste industrie-predikant, Rev. G R. Gostelow, aan te stellen.

Men moet dit woord "industrie-predikant" niet opvatten als een dominee, die zich in het bijzonder het lot van de arbeiders in de fabrieken aantrekt. Het is veeleer zo, dat het het werk van deze predikant zal zijn naar beide zijden te luisteren, zowel naar de zijde van de werkgever als naar die van de werknemer. Er worden in het bedrijfsleven dagelijks tal van beslissingen genomen, grote zowel als kleine. In het nemen van deze beslissingen worden tal van factoren overwogen, maar minder aandacht ontvangt de gedachte dat de menselijke waardigheid in ere moet worden gehouden. Niettemin hebben de meeste van die besluiten betrekking op mensen, dus op beelddragers van God.

Een aantal predikanten en gemeenteleden in Hamilton hebben hier al enkele jaren over nagedacht en samengesproken. Men kwam tot de overtuiging, dat de kerk hier een woord spreken moet. Niet zozeer omdat men zich tot het lot van de arbeiders voelt aangetrokken of dat men te doen heeft met de moeilijkheden van het beheer van een zaak. Maar meer omdat men de christelijke beginselen toegepast wil zien, zowel in beheer als in de arbeid.

In Amerika kent men zulk een industrie-predikant reeds, maar tot nu toe was hij in Canada onbekend. Voorlopig is een bestuur gevormd, waaronder deze nieuwe predikant werkt. Dit bestuur is samengesteld uit drie Rooms Katholieken, twee Presbyterianen, twee Anglicanen, twee leden van de United Church, een Baptist, een Lutherse, een Quaker, een Christian Reformed en een Orthodox (wie dit dan maar wezen mag).

Binnenkort hopen wij meer uitvoerig te schrijven over dit gezamenlijk optreden van de kerken.

★

"Trouw" krijgt concurrentie

In Nederland is een nieuwe krant op komst. Misschien is hij er al. Kortgeleden is opgericht de reformatorisch-christelijke persstichting "Koers". Deze stichting stelt zich tot doel te komen tot de uitgave van een nieuw christelijk dagblad, omdat, zoals het heet, "in brede kringen van het protestantse volksdeel onbehagen is over de koers, die de grote landelijke christelijke dagbladpers in het algemeen de laatste jaren volgt."

De stichting start met een wekelijkse uitgave, waarvan het de bedoeling is die geleidelijk meermalen per week en tenslotte dagelijks te doen verschijnen.

In het stichtingsbestuur zitten mensen uit de Hervormde Kerk, de (synodaal) Gereformeerde Kerken, de Christelijke Gereformeerde Kerken en de Gereformeerde Gemeenten. Deze schakering vindt men eveneens terug in de naast het bestuur gevormde raad van advies.

Dit is ongetwijfeld een hele opgaaf, die de stichting zichzelf stelt. De uitgave van een dagblad is geen kleine onderneming. Men kon echter verwachten, dat er reactie zou komen op de houding van het dagblad "Trouw". Al jarenlang gaat dit blad een andere koers dan velen wensen. En vooral de spanningen, die er in de gereformeerde kerken zijn, zijn hieraan niet vreemd. Op een onlangs gehouden landelijke vergadering van de Vereniging van Verontrusten in de Gereformeerde Kerken werd vrij scherp kritiek op het blad uitgebracht. Daar werd gezegd dat "Trouw" ontrouw geworden was aan alles, waaraan het vroeger trouw was.

★

Een fridge voor de pronk

De mensen zijn tegenwoordig zo vol van rassen-discriminatie, dat er nauwelijks nota van genomen wordt hoeveel er wordt gedaan om het verschil in rassen te doen verdwijnen.

Zo heeft de Canadese regering een plan van 12 miljoen dollar om Eskimo gezinnen behoorlijke huisvesting te geven. Zestienhonderd gezinnen zouden hiervan kunnen profiteren. Dit plan beoogt zogenaamde prefabs ter beschikking te stellen, die ter plaatse in elkaar gezet worden en die worden verhuurd voor $2.00 per maand.

Er zijn wel een paar vergissingen gemaakt met dit plan, vooral met de plaatsing van woningen. Je kunt een Eskimo vertellen, wat je van plan bent en hij luistert aandachtig naar je. Maar hij spreekt je niet tegen. Toen de Eskimo's verteld werd waar de huizen zouden komen, luisterden ze alleen maar, maar zeiden niets. Later bleek, dat de huizen zo waren neergezet, dat de winter alle huizen ondergesneeuwd had. Zonder het te weten hadden de bouwers de huizen op een verkeerde plaats neergezet. Bij een andere gelegenheid waren de huizen beland bij een moeras, dicht bij het water. In de winter is dit niet te zien, maar in de zomer is de omgeving erger dan de "Resurrection City" die men in Washington heeft gehad. Bovendien kan men het er niet uithouden van de mosquitos.

Dit zijn van die kleine fouten, die wel onaangenaam zijn, maar die ons toch niet moeten verhinderen te zien, dat er iets voor Canada's noordelijke bevolking wordt gedaan. Bovendien moet de liefde van twee kanten komen. De mensen in het noorden moeten leren waarderen wat er voor hen gedaan wordt.

Zo was er een jager onder de Eskimo's, die met zijn vrouw de gelukkige bewoners van zo'n huis waren geworden. Zij toonden het vol trots. Speciaal waren zij erg ingenomen met de refrigerator. Dat is: met het lichtje, dat aanging als je de deur opendeed. Verder werd het ding niet gebruikt. Het vlees bewaarde deze jager nog steeds buiten in de sneeuw.

Gesprek met dominee Th. Delleman

door Dr. R. Kooistra

Het is nog dezelfde Thomas Delleman die tegenover me zit in zijn studeerkamer. Ik had van collega Praamsma reeds gehoord dat hij van plan was deze zomer naar Canada te komen, voor de derde maal al trouwens. Maar verder hoorde ik niets meer, zodat ik er helemaal niet meer aan dacht. Totdat ik vanmiddag een aantekening vond op mijn schrijftafel: bel Delleman op dat en dat nummer. Zo geschreven, zo gedaan. En spoedig was een onderhoud gearrangeerd. Want wij in Canada zijn geïnteresseerd bij Nederland en wat er daar aan de hand is. **Als er een** kans is daarover wat meer te horen, dan maken we er gretig gebruik van. **En dat met te meer** gretigheid wanneer het iemand betreft als Delleman, die altijd nogal vooruitstrevend was (linksbuiten, zou Buskes zeggen) en zeker geen blad voor de mond nam. Ik ben er zeker van dat Delleman tegen dat "linksbuiten" geen bezwaar heeft, maar hij zal er wel een konditie aan vastknopen: zolang als je je maar bij het spel houdt. Hij staat nog niet helemaal achter het lijntje al is hij bijna zeventig, maar hij is nog steeds een medespeler in het theologisch en kerkelijk bedrijf.

Hij is nog steeds dezelfde Delleman. Zijn kuifje valt nog net zo naar beneden over zijn ronde voorhoofd, al is zijn haar wat dunner en wat grijzer geworden. Hij is ouder geworden, maar verder niet veel veranderd. Hij is kort en een beetje korpulent, maar de lijnen zijn markant en de ogen staan wakker en vrolijk in zijn hoofd. Ja, Delleman is nog steeds een vrolijke, opgewekte en enthousiaste man. Hij praat met liefde over de kerk en over zijn werk, ook over het werk dat hij vroeger doen mocht als studenten-predikant.

Hier volgt een niet-letterlijk verslag van ons gesprek.

"Wat denkt U van de toekomst van de Gereformeerde kerken in Nederland?", vraag ik.

"Jullie moeten je daarover vooral niet te veel zorgen maken. Het is heus niet zo, dat alles op losse schroeven staat. Maar er zijn twee problemen, waarmee we worstelen: nl. 1. de aard van het Schriftgezag en, 2. de aard van de binding aan de belijdenis. Ik heb de indruk dat wij in Nederland sommige oude posities loslaten maar rijk zijn met onze nieuwe inzichten. Ik hoor hier wel eens dat men denkt dat wij aan het afzakken zijn. Maar ik geloof juist dat we vooruitgang maken. Wanneer men mij vraagt of bij ons de kleuren niet vervagen, dan antwoord ik: 'Integendeel, ze wortelen juist dieper.'

"Wat bedoel je met het probleem van de aard van het Schriftgezag?"

"Het betekent voor mij dat wij in vele opzichten nog moeten leren hoe de Bijbel te lezen. Ik herinner de mensen in Nederland dikwijls aan het bezoek van Paul Krüger aan Nederland tijdens de boerenoorlog in Zuid-Afrika. Toen hij in Kampen op bezoek was en hem een diner werd aangeboden, vroeg Prof. Dr. H. Bavinck hem om een zegen te vragen voor de maaltijd. Maar de president weigerde. Hij kon het niet doen, zei hij, want er waren vrouwen met "ongedekten hoofde" en in 1 Cor. 11:10 lezen we dat de vrouwen een macht op het hoofd moeten hebben vanwege de engelen. Toen nam Mevr. Bavinck het initiatief en daarna durfde president Paul Krüger wel te bidden. Tegenwoordig denken onze vrouwen er niet meer aan om een "macht" op het hoofd te zetten voor zij gaan bidden. Het deert haar niet. Het deert ons ook niet meer. Maar het deerde President Krüger terdege en voor hem zou het niet goed geweest zijn te handelen in strijd met zijn geweten.

Men kan de Bijbel op velerlei wijze lezen. Maar ik heb nu geleerd, in de laatste tijd nog wel, om de Bijbel te lezen als het boek van God's openbaring, dat is als het boek van **de realiteit van de ontmoeting van de mens met God** en Christus."

"Maar praat men niet meer over de realiteit van het geloof dan over de realiteit van de openbaring?"

"Zonder openbaring is er geen realiteit van het geloof. Natuurlijk lijkt het dikwijls wel een cirkelredenering. Ik versta de openbaring door het geloof. Maar het geloof hangt in de lucht zonder de openbaring. Ik moet geloven om God te horen spreken. Maar nu is het wonderlijke dit, Kooistra, dat God niet bestaat bij de gratie van mijn geloof, maar dat ik besta bij de gratie Gods. Je kunt dat niet omkeren. Door het geloof weet ik, dat ook het geloof een gave is van God; een gave die zich altijd weer richt op het Woord om zodoende beter en rijker "gave" te kunnen zijn."

"Je sprak ook over de aard van de binding aan de belijdenis. Wat bedoel je daarmee?"

"Wat de belijdenis betreft, moeten we naar een opvatting van het aanvaarden van de belijdenis **in geest en in hoofdzaak**. Ik weet wel dat deze uitdrukking van Groen van Prinsterer allerlei misverstanden kan oproepen. Maar Groen wilde er niet de kant mee op van een ongelimiteerde vrijheid. Maar er zijn nu eenmaal hoofdzaken in de belijdenis èn bijzaken. We moeten ons niet van streek laten brengen door die onderscheiding tussen hoofd- en bijzaken. Natuurlijk zal de één de lijn anders trekken dan de ander. Ik vind bijvoorbeeld dat de Dordtse Leerregels te veel uitgaan van absolute, gesloten getallen van eeuwigheid in hun opvatting van de verkiezing en verwerping. Dit geldt ook van Synodale uitspraken. Daarom heb ik tien jaar geleden een vraagteken geplaatst achter de besluiten van Assen 1926."

"Heb je meer vraagtekens?"

"Zeker. In mijn boekje "Alles Nieuw" ga ik tegen Ds. Telder te keer. Ik probeer daarin een echt hemelleven te verdedigen. **Maar ik** vind de hemel eigenlijk een ontdekking van Paulus en van Johannes. Hoe heb ik vroeger altijd gehannesd met die tekst uit 1 Petrus 3, waarin staat dat Christus na zijn dood gepredikt heeft "aan de geesten in de gevangenis". Maar voor Petrus was dat heel duidelijk. De Here Jezus is door zijn sterven in het dodenrijk geweest, in de Sjeool. Daaraan herinnert ook de uitdrukking opgestaan "uit de doden", niet uit de dood. Dus: uit het dodenrijk. Die opstanding was een prediking, die in het dodenrijk niet onopgemerkt gebleven is. In de gelijkenis van de arme Lazarus gaan de rijke man en de arme Lazarus beide naar de Sjeool, naar het dodenrijk, al is Lazarus ook in de schoot van Abraham. Maar later wordt het duidelijk bij de apostel Paulus en Johannes dat sterven voor de gelovige betekent "bij den Here zijn", en "inwonen bij de Here".

Daarom heb ik moeite met onze traditionele voorstelling van de hel. **Wat is de betekenis van de hel?** Wat is haar plaats in de eeuwig-

(Vervolg op pag. 2)

NIXON AND GRAHAM HADSHAKE — Richard M. Nixon and Evangelist Billy Graham shake hands with wheel chair patients and other well wishers at the final service of the Pittsburgh Area Crusade in Pitt Stadium. Some 47,500 persons attended the concluding crusade meeting and 2,278 persons responded to the evangelist's appeal to "accept Christ." The service had both Democratic and Republican appeal as a telegram was read from Hubert H. Humphrey.

(Crusade Information Services Photo by Russ Busby.)

Gesprek met Dominee Th. Delleman

(Vervolg van pag. 1)

heid? Blijft er, om met Dr. Berkhof te spreken: een wond in de nieuwe schepping? Of betekent hel: verlorenheid? Zoals de Bijbel zegt: ...opdat wie gelooft, niet verderve, maar eeuwig leven hebbe." Ik ben daar niet mee klaar en ik vind dat niet erg. En het kan best zijn, dat later blijkt dat ik het helemaal mis heb. Maar bij het licht dat ik nu heb, moet ik toch om eerlijk te zijn, een vraagteken zetten achter de traditionele voorstelling en opvatting van de hel als de vaste plaats van eeuwige rampzaligheid."

"En wat meer?"

"Wel, daar is ook het stuk van de erfzonde. Hoe komen we er aan? Moeten we de onderscheiding tussen erfschuld en erfsmet nog vasthouden? Waar staat het in de Bijbel? Komt die onderscheiding niet van Augustinus? Ps. 51 zegt: "Zie, in ongerechtigheid ben ik geboren, in zonde heeft mij mijn moeder ontvangen", maar dat is dichterlijke taal. David bedoelde er mee dat hij heel erg zondig was. Zolang als zijn herinnering zich uitstrekte, ja, tot aan de moederschoot toe, was hij zondig. Dat is al wat het betekent."

"Maar wat wordt er zo van de kerk?"

"De Gereformeerde kerken in Nederland zijn op weg een Hervormde Kerk te worden, maar dan een goede. Een kerk met vrijheid, met modaliteiten, maar niet zonder bindingen. Een kerk, waarin men één boodschap beluistert: Christus is de Heiland. Het zal ook een kerk met tucht zijn. Maar je kunt niet meer onder de tucht komen voor allerlei bijzaken. Je kunt altijd lid van de kerk blijven, zolang als het maar duidelijk is, dat je echt een Christen bent. De kerk zal nu ruimte hebben voor alle ware Christenen. Schorsing is alleen voor ongelovige en goddeloze mensen. Men zal niet binden aan een bepaalde opvatting bijv. van Genesis 1-11."

"Is Genesis 1-11 dan werkelijk een mythe?"

"Dat heb ik niet gezegd. Ongetwijfeld zijn er historische elementen in verwerkt. Maar net zo ongetwijfeld heeft de vormgeving een menselijk karakter."

"Maar heeft Lunteren 1967 niet gezegd dat het historisch karakter van Gen. 1-11 moet worden gehandhaafd? Hoe horen we dan nu dat sommigen van jullie zeggen dat Adam nooit heeft bestaan? Legt Romeinen 5:12 er niet de nadruk op dat de zonde door één mens de wereld is binnengekomen?"

"Ja, ik geef toe dat we in Romeinen 5 met allerlei zeer moeilijke vragen in aanraking komen. Is het mogelijk dat de éne mens Adam hier staat als vertegenwoordiger van het geheel der mensheid? Het gaat eigenlijk hier niet om Adam, maar om Christus. Paulus spreekt altijd over de schepping en de val vanuit het perspectief van de verlossing. Hoor, Paulus zegt: 'Het is met de genadegave niet zo als met de overtreding.' Wat betekent het voor de mensen van Noach's tijd dat hier staat dat de zonde niet wordt toegerekend als er geen wet is, terwijl we daarbij verwezen worden naar de tijd van Adam tot Mozes. We zijn er mee bezig geweest als een groep theologen. We zijn er niet uitgekomen. We weten ook niet of we er ooit uit zullen komen. Maar dat is niet zo tragisch. Want in Romeinen 5 wordt ons de Christus gepredikt wiens genade heerst door rechtvaardigheid ten eeuwigen leven."

"We moeten er een einde aan maken. Wat denk je van de bewering van Kultert dat we te veel geven?"

"Ik kan me haast niet voorstellen dat hij dat zo bedoeld heeft. Ik wil hem er ook naar vragen. Want als er misverstanden zijn, dan moeten die de wereld uit. Maar wel is het ook mijn indruk dat er tamelijk veel mensen zijn in de Christian Reformed en andere Reformed Churches, die de last voor kerk en school zwaar op de schouders drukt.

Ik hoor dat er plaatsen zijn, waar gemeenteleden gedrukt de kerk verlaten, omdat ze weer de zweep hebben gevoeld. Je moet dit en dat en dat doen. Je moet meedoen. Anders ben je geen goed lid. Het wordt de goe-gemeente soms teveel. Natuurlijk heeft dit met materialisme niets te maken. Ik heb het gevoel dat Nederland Canada moet helpen in dit opzicht. Het moet niet over de kerken gaan. Maar zou het niet mooi zijn als bepaalde plaatselijke of regionale schoolverenigingen in Nederland bepaalde scholen hier in Canada zouden "adopteren"? Wij weten soms niet waarvoor de Unie collekte te gebruiken. Laat me het weten, als ik in dit opzicht wat voor jullie kan doen in Nederland. Of stuur een mannetje over van hier naar daar om dat allemaal goed voor te bereiden. Wij zijn door dezelfde financiële moeilijkheden heengegaan als waarmee jullie nu te kampen hebben. We moeten elkaar helpen de lasten te dragen."

Zo eindigt dit gesprek in de pastorale toon. Het toont een warm hart. Het gesprek toont ook bewogenheid. Waarschijnlijk zal dit gesprek bij onze lezers net zoals bij Uw verslaggever wel wat losmaken. Denk er maar eens rustig over na. Als we wat moeten doen, wat is het? Hoe kunnen we de eenheid en de liefde bewaren — en versterken?

R. Kooistra.

ONTARIO
PROVINCE OF OPPORTUNITY

Government Information

Van het Departement of Transport

WIJZIGINGEN IN DE "HIGHWAY TRAFFIC ACT"

Het Provinciaal Bestuur van Ontario en het Wetgevend Lichaam hebben de volgende wijzigingen tot stand gebracht in de Ontario Highway Traffic Act:

RICHTING-AANWIJZERS: mogen niet worden gebruikt behalve wanneer de bestuurder van een motorvoertuig af wil slaan, van rijbaan veranderen, of, geparkeerd zijnde, zich in het verkeer wil begeven.
— Ingangsdatum: onmiddellijk. —

FLIKKEREND GROEN VERKEERSLICHT: mogen worden gebruikt om motorvoertuigen toe te staan naar rechts of links af te slaan, of rechtdoor te rijden, wanneer tegemoetkomend verkeer nog door rood licht gestopt staat.
— Ingangsdatum: 1 september 1968. —

VOETGANGERS mogen, tijdens flikkerend groen verkeerlicht de straat niet oversteken, behalve wanneer een "Walk"-signaal aanwezig is. Voetgangers dienen de aanwijzigingen daarvan op te volgen.
— Ingangsdatum: 1 september 1968. —

INTREKKING RIJVERGUNNING VOOR PERIODE TOT DERTIG DAGEN INGEVAL MAXIMUM SNELHEID MET 30 MIJL OF MEER WERD OVERSCHREDEN behoort tot de bevoegdheid van de rechter die een vonnis uitspreekt.
— Ingangsdatum: onmiddellijk. —

TWEEDEHANDS MOTORVOERTUIGEN, verkocht door een handelaar, moeten voorzien zijn van een verklaring dat het voertuig mechanisch in goede staat is, of de nummerplaten dienen te worden ingeleverd bij het Ontario Department of Transport. Ingeval van verkoop tussen twee privé-personen, kan de verkoop niet door het Department worden geregistreerd, tenzij de aanvraag tot overdracht vergezeld gaat van bedoelde verklaring, tenzij de nummerplaten worden afgenomen van dit voertuig. De nieuwe eigenaar zal alsdan een vergunning ontvangen voor een "niet in goede staat verkerend" voertuig. De nieuwe, geregistreerde eigenaar kan alsdan nieuwe nummerplaten krijgen tegen overlegging van een geldige verklaring van mechanische deugdelijkheid.
— Ingangsdatum: 1 november 1968.

VALHELMEN VOOR MOTORRIJDERS, welke aan gestelde eisen voldoen, moeten worden gedragen door alle bestuurders en passagiers.
— Ingangsdatum: 1 september 1968. —

the Hon. John Robarts
Prime Minister of Ontario

Beelden van en uit

NEDERLAND

★ ★

GISTING OVERAL

Tussen juli 1965 en juli 1967 kwamen in Nederland 131 fusies in het bedrijfsleven to stand. De machtsconcentratie op economisch gebied voltrekt zich in een snel tempo. Zoals bij de verdeling van Wilton-Feijenoord scheen het naar buiten alsof het bedrijf zelf er nauwelijks aan te pas kwam. "Bij u, over u en zonder u!"

Volgens de heer Mertens, voorzitter van het Nederlands Katholiek Vakverbond trekken ongeveer 200 mensen in Nederland aan de touwtjes, d.w.z. beheersen de economische aktiviteit, voorzover deze de kapitaal-intensieve industrie betreft. Naarmate deze macht toeneemt en vooral ook internationale bindingen een rol gaan spelen, wordt de afstand naar andere sektoren van het leven groter. De overheid verliest aan invloed en in sterke mate ook de vakbeweging. De heer Mertens had geen superlatieven genoeg om zijn afkeer van deze "griezelige" ontwikkeling tot uitdrukking te brengen. Hij, dit keer niet de heer Kloos van de socialistische vakbeweging —kwam met dreigementen. Als de werkgevers niet bereid waren mede te werken aan maatschappelijke vernieuwingen, wat in die taal betekent grote invloed van de vakbonden, zouden de laatsten zich uit de overleg-instanties als de Stichting van de Arbeid willen terugtrekken en een scherper koers gaan varen.

Men moet dit cum grano salis verstaan.

In het Nederlands gezegd, met een korreltje zout.

Immers, die vakbeweging zit een klein beetje in de knoei. Zij verliest leden, terwijl het aantal werknemers groeit. Alle drie vakcentrales lopen terug, het C.N.V. het minst. De arbeiders zijn, zeker mede dank zij de arbeid van de vakbeweging "volwassen" geworden, mondige burgers. Zij zijn niet meer de "verdrukten", de proletariërs. Hun "onafhankelijkheid" geeft hun een eigenwaarde, die zich ook demonstreert in een eigen mening tegenover hun leiders, wier wil voorheen wet was. Nederland kent misschien niet zoals Amerika partijbonzen, die de dienst uitmaken, maar de invloed van de kopstukken in de vakbeweging was groot en is bij de politieke partijen nog groot. Van het Katholiek Vakverbond zijn er 100.000 aangeslotenen lid van de Katholieke Volkspartij. Ondanks het uittreden van de Roomse Radicalen en de deconfessionalisering brengen nog veel meer Roomse arbeiders hun stem op de K.V.P. uit en daarmede wordt rekening gehouden.

De vrije loonvorming brengt intussen een nauwer contact tot stand in bepaalde bedrijfstakken, ook een nader overleg tussen de onderneming en de daar werkende arbeiders, waardoor de directe zeggenschap van de Centrale bonden afneemt. En vandaar de paniekerige uitvallen van de kopstukken, die hun positie ietwat bedreigd zien. En zich nu vooral concentreren op medezeggenschap, winstdeling, spaar- en investeringsloon, hervorming van de maatschappelijke struktuur. Prof. Van Muiswinkel van de Vrije Universiteit heeft de knuppel in het hoenderhok geworpen, door het *recht* van de arbeiders op deling in de winst en vermogensaanwas te ontkennen. Hij zei, dat de arbeiders zeker mogen profiteren van de economische bloei door hogere lonen en betere arbeidsvoorwaarden, maar geen aanspraak kunnen maken op een vast te leggen percentage van de winst. Hij liet voorts een goed woord vallen over de miljonairs, die hun kapitaal geschikbaar houden voor de verdere groei van de bedrijven. De progressie in de belasting zorgt er wel voor, dat de Staat zijn deel krijgt.

De Bonden in de metaalnijverheid hebben hun eisen intussen reeds op tafel gelegd en vragen 16% loonsverhoging voor de eerstkomende drie jaar. Voorts verkorting der arbeidstijd en zekerheid tegen prijsstijging. Een minder rustige tijd bij de loononderhandelingen ligt in het verschiet,

Hetzelfde geldt voor de politieke en kerkelijke verhoudingen. Meer hierover de volgende week.

Cn.

Church Announcements

REFORMED CHURCH

Accepted
to Monarch, Alta., Rev. Ainsworth.

Declined
for Leamington, Ont., Rev. S. VanderSchaaf.

CHR. REF. CHURCH

Called
by Saskatoon, Sask., Rev. Carl Tuyl of Wallaceburg, Ont.
by Edmonton West End, Alta., Rev. J. W. Postman of Winnipeg, Man.

Accepted
to Stoney Plain, Alta., Rev. E. O. Holkeboer, formerly working as Home Missionary there.
to Allendale, Mich., as Missionary to Japan, Rev. D. Kwantes, Home Missionary of Windsor, Ont.

Declined
for Zion C.R.C of Pembroke, Ont., Rev. Gerard Nonnekes of Orangeville, Ont.
for Kentville, N.S., Dr. L. Praamsma of Fruitland, Ont.
for Port Alberni, B.C., Rev. P. Sluys of Rocky Mountain House, Alta.

FREE CHR. REF. CHURCH

The General Synod of the Free Chr. Ref. Church after some discussion accepted the motion to change the name of the Churches to The Free Rormed Churches of North America.

The Synod of next year will make the final decision after the matter has been discussed in the churches.

NIAGARA REFORMATION RALLY

Speaker: Rev. Ralph Heynen, Chaplain Pine Rest Chr. Hospital, "Reformation of the Home". Oct. 31, Thursday, 8 p.m. Riverside Chr. Ref. Church, Wellandport.
Panel discussion by various representatives of christian organizations.

BEVESTIGING EN INTREDE REV. JOHN G. GROEN

Met kostelijk herfstweer mochten we als gemeente van de Chr. Ref. Church van Owen Sound, Ont. onze nieuwe predikant, Rev. J. Groen, begroeten. Vrijdagavond vond de bevestiging plaats door onze consulent Rev. G. Nonnekes van Orangeville, Ont.

Als voormalige studievrienden werden gemeente en predikant toegesproken door Rev. J. Quartel van Listowel en Rev. J. van Dyk van Barrie.

Rev. H. Numan sprak namens onze naburige gemeente van Collingwood, terwijl Rev. Priddle van de United Missionary Church de plaatselijke Ministerial Assn. vertegenwoordigde. Namens de Kerkeraad werd Rev. Groen toegesproken door Mr. A. de Boer.

Na de dienst werd er in de basement een kop koffie gebruikt en bestond gelegenheid om met de prediker en zijn vrouw kennis te maken.

"Preaching with Authority" was het thema van de intreepreek zondagmorgen, waarbij Rev. Groen de gemeente bepaalde bij enkele gedeelten uit de Bergrede, waar onze Heiland "spoke with authority and not as the scribes".

Het was een rijk Thanksgiving weekend voor onze gemeente in Owen Sound.

J. Bergstra.

HEEFT U AL UW CANADESE VRIENDEN BIJ ONS GEBRACHT? Met trots kunt U ze onze 3 winkels laten zien, vooral gedurende de twee komende weken.

20% korting op alle geschenken

Van ver en nabij - - - de koffie is vrij!

Extra "specials" deze week

KAAS, heel of half	$ .69 lb
BERLINER LEVERWORST	$ .69 lb
HAM	$ .69 ½lb
HEERLIJKE VERSE BANKET KOEKJES	2/69¢

10% af van alle Sigaren!

Niemeyer's Import

993 Albion Road — Rexdale
212 Main Street — Newmarket
5250 Yonge Street — Willowdale

Mr. James Olthuis earned Doctor's Degree from Free

At the Free University of Amsterdam, Mr. James H. Olthuis earned the degree of doctor in philosophy on a dissertation, entitled **Facts, Values, and Ethics,** a confrontation with twentieth century British moral philosophy, in particular G. E. Moore.

Promotor was Prof. Dr. Ir. H. Van Riessen. The dissertation was published by Van Gorcum & Comp., N.V. — Dr. H. J. Prakke & H. M. G. Prakke, of Assen, Drenthe, The Netherlands. A list of 18 propositions has been added to this dissertation.

Proposition 13 reads as follows: "It is necessary to distinguish clearly between Church as the Body of Christ and the institutional church as one (most important) way in which the Church is in the world."

Proposition 14 reads as follows: "Despite her commendable emphasis on and intentions to honor the come-of-age character of the Christian, the Ecumenical Movement (as represented in the World Council of Churches) often follows a policy which in fact presupposes the believer's "immaturity" and threatens to lead to a new, be it a subtle, form of ecclesiastical imperialism."

Proposition 15: The passing of Bill 29 ("An Act to Amend the School Grants Act" which entails that private schools may receive assistance from public funds) by the Legislative Assembly of the Province of Alberta on March 30, 1967 marks an historic milestone in the struggle of North American Christians for free exercise of their beliefs without attendant discriminatory financial penalties.

Proposition 16: It is incorrect and somewhat superficial to regard normlessness as the most disquieting feature of modern life with its "new morality."

Proposition 17: When he Biblical view of man is taken into consideration, the official Roman Caholic position on birth control is unnatural and immoral.

Cf. the encyclical of Pope Paul VI, **Humanae Vitae.**

Proposition 18: In order to help arrest and further prevent the degeneration of the university into a multi-versity, it is to be recommended that in the universities of the Anglo-Saxon world (following the example of the Netherlands) the department of philosophy function as the Central Interfaculty.

A. Velthoen.

Dr. Bob Pierce seriously ill

World Vision of Canada reports that the founder and president of World Vision is seriously ill. At the present time he is hospitalized in Switzerland and the medical diagnosis is: "Complete nervous exhaustion; damage to the central nervous system."

Dr. Pierce is under the care of specialists who believe they can assist in a complete cure and restoration. The treatment, however, is painful, prolonged and expensive.

Dr. J. M. de Jong (Kerk en Wereld) overleden

Op de leeftijd van 56 jaar is in Nederland plotseling overleden Dr. J. M. De Jong, rector van het Theologisch Seminarium der Nederlandse Hervormde Kerk.

(Radio Nederland)

Prof. Kooiman overleden

Prof. Dr. W. J. Kooiman, hoogleraar in de kerkgeschiedenis aan de Universiteit te Amsterdam, is op de leeftijd van 65 jaar overleden.

Dr. Kooiman, geboren in 1903 te Barneveld, was als Luthers predikant te Deventer een der leden van het zogenaamd "Deventer kwartet", een interkerkelijk team van predikanten dat bekend werd door zijn radio-uitzendingen. Van 1935 tot 1945 was hij predikant te Amsterdam. Hij schreef een dissertatie over het Luthers kerklied. Na de tweede wereldoorlog werd hij benoemd tot hoogleraar aan de Universiteit, waar hij zijn doctorale studie deed. Hij was tevens professor aan het Evangelisch-Luthers seminarium. Onder auspiciën van de Lutherse Wereldfederatie maakte hij verscheidene tournees door Amerika, waar hij lezingen hield over onderwerpen uit de kerkgeschiedenis. Prof. Kooiman was voorzitter van het wereldcongres voor Luther-studie, dat eens in de vijf jaar wordt gehouden. Voor de N.C.R(adio)V. heeft hij herhaaldelijk lezingen gehouden over theologische onderwerpen, o.m. in de serie Theologische Etherleergang, een serie radio-voordrachten waarvan de teksten later in het kwartaalblad **Rondom het Woord** worden gepubliceerd.

A. Velthoen.

CALVINIST - CONTACT
CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ontario
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Council: Revs. J. Geuzenbroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra, Mrs. I. Parlevliet, Dr. L. Praamsma.
Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Friday before date of issue.
Subscription price: $5.00 per year.
All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.
Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.
Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be re-printed without permission of the publisher.

HERVORMINGSDAG

Gewoontegetrouw vieren wij ook dit jaar Hervormingsdag.

Gewoontegetrouw, want het zou wat vreemd zijn als wij 31 oktober zouden afschaffen. Die datum staat zo geheid in ons brein als de dag waarop wij herdenken wat Maarten Luther in 1517 deed, dat wij het als een gemis zouden voelen wanneer door een of ander besluit de Hervormingsdag zou worden afgeschaft.

Toch mogen wij ons wel eens afvragen of dit niet meer een traditie is, dan dat wij die dag werkelijk vieren. Er is in onze dagen een ernstig streven om de Rooms-Katholieken te betrekken in het oecumenisch gesprek. Aan de andere kant echter wordt krachtig evangelisatie gedreven onder de Rooms-Katholieken. Enerzijds is er een streven om de Rooms-Katholieke Kerk als christelijke kerk te erkennen, maar anderzijds doen wij ons best om mensen in België, in Spanje, in Zuid-Amerika en op meer plaatsen te doen inzien, dat zij in de Rooms-Katholieke Kerk niet thuis horen. Enerzijds hebben de predikanten Besselaar en Spoelstra enige jaren geleden een boekje geschreven over het gesprek tussen "Rome en de Reformatie" en anderzijds schrijft dominee M. E. Voila zeer treffend in zijn "De Weleerwaarde Heer" dat de pastoor en de dominee, ieder op zijn eigen preekstoel, pijlen op elkaars kerk afvuren, terwijl zij op straat elkaar heel vriendelijk goeden morgen wensen. Maar op de kansels zeggen zij tegen hun gemeenteleden minder mooie dingen van elkaar, opdat die gemeenteleden toch de scheiding tussen Rome en de Reformatie maar zullen blijven zien.

Enerzijds zingen wij het machtige Luther-lied: "Delf vrouw en kind'ren 't graf, neem goed en bloed ons af . . ." (dat was toch gericht aan het adres van de Rooms-Katholieken, dachten wij), maar anderzijds worden afgevaardigden van de Rooms-Katholieke Kerk op de synode van de Gereformeerde Kerken in Nederland ontvangen, om elkaars doop te erkennen.

Maar dit alles nog daargelaten. Men kan tenslotte aanvoeren, dat als er tekenen van een waar geloof in de Drieënige God in de Rooms-Katholieke Kerk zijn, men niet mag verzuimen die tekenen te erkennen en op dit punt toenadering te zoeken. Daar is inderdaad iets voor te zeggen. En aan de andere kant zal niemand willen ontkennen, dat er goed werk wordt gedaan in de evangelisatie onder de Rooms-Katholieken. Ds. Hegger heeft indertijd zijn boek geschreven onder de titel "Mijn weg naar het Licht" en voor velen in de Rooms-Katholieke Kerk is het protestantisme de weg naar het Licht.

Maar HET feit van de Hervorming is toch, dat God Zijn Woord heeft teruggegeven aan Zijn Kerk. Dat men ging inzien, dat in dit Woord God Zichzelf openbaart. Dat men ontdekte, ontdaan van alle kerkelijke traditie en reliquieën, wie God in Jezus Christus voor de Zijnen en voor de wereld is. Dit is toch het eigenlijke, het wezenlijke in onze viering van Hervormingsdag. Niet wat mensen deden, zelfs niet wat Luther deed, maar wat God deed.

Dan vraag je jezelf af of wij nog wel echt Hervormingsdag kunnen vieren. Wij horen de stemmen, die tot ons komen: je moet de Bijbel anders gaan lezen. Of: je moet niet alles zo letterlijk nemen. Of: je moet op de inhoud letten, niet op de verpakking, want die verpakking heeft weinig of geen zin. Of: je moet de plaats van de wetenschap niet ontkennen; al stel je die dan niet boven de Bijbel, maar dan toch in ieder geval naast de Bijbel. Of: je moet rekening houden met de moderne mens, die denken kan. Want: het gaat om Christus en nergens anders om in de Bijbel.

Precies: daar ging het Luther ook om, om de Christus. Uit geloof zult ge zalig worden, door Jezus Christus. Hij is het centrum van de Schrift, beter nog: Hij is het Woord, het vleesgeworden Woord. En alles cirkelt om Hem. Het is, heeft iemand gezegd, als met het nemen van een foto. Je kunt dezelfde kamer fotograferen, telkens vanuit een andere hoek. Dan krijg je verschillende beelden, met verschillende nadrukken. Zo kan de ene bijbelschrijver het van die kant benaderen, en een andere weer van een andere kant. Maar het blijft dezelfde Christus, zoals het bij het fotograferen dezelfde kamer blijft. Zo heeft God zichzelf aan ons willen openbaren. En zo heeft Hij Zijn kerk Zijn Woord weergegeven. Op Hervormingsdag.

"Het Woord zult ge laten staan" heeft Luther gezegd. Omdat God gewild heeft, dat op deze wijze, met dit Woord, wij Hem zouden leren kennen. Daarom kunnen wij er niet aan gaan tornen naar goedvinden.

D.F.

★ ★ ★

H. W. ARMSTRONG
A FALSE PROPHET

②

His false doctrine of salvation

There need not be any doubt in our hearts when it comes to the question whether the Bible is plain concerning the doctrine of salvation. I have asked myself the question: what do you mean . . . salvation. This question is the title of an article in **The Plain Truth** (Dec. 1966), written by Herbert W. Armstrong. When I think of salvation I mean to confess that Jesus is my Saviour. I want to express that through faith I find in Him: here and now and forever forgiveness of sins and eternal life. I know that whosoever believes in Jesus has eternal life, and has been delivered from all the power of the devil. I am saved. I belong to Jesus!

So now you expect to find this faith expressed also in an article on salvation that claims to make "the truth so plain, you will really understand it". But I found in this one article alone so many heresies and so much confusion that I was inclined to throw this magazine together with all of Armstrong's publications in the waste paper basket. Why should we waste our time any further fighting a man who is too conceited to listen anyway? But then we remember that some of our own church people are led astray by this man. And again that question comes up: how is it possible? Don't our people know their Bible at all? Are they so easily led astray?

What does Armstrong teach about salvation? It comes down to this: you cannot say that you are saved. You are a sinner, who through faith may become a justified sinner (but that strictly has to do with **past** sins). And that does not mean that you are already saved! Oh no, before one can be saved many things must happen first: 1) you must repent (turn away from YOUR WAY, by turning to GOD'S WAY—His Law; 2) BE BAPTIZED; 3) YOU SHALL RECEIVE THE HOLY SPIRIT. This is God's gift. It is the presence, conditionally, of Eternal life."

This all sounds fine. But repentance in Armstrong's interpretation as turning to God's Law becomes salvation through works, no matter how hard he tries to explain that salvation is of grace alone. And to be baptized becomes a condition without which there is no salvation. And receiving the Holy Spirit is no assurance of salvation either. It all depends on a number of "if's". Salvation will only be reached IF you grow spiritually, IF you overcome, IF we endure, and so on. In Armstrongs gospel there is no place for Jesus' comforting words: my sheep hear my voice and I knew them and they follow Me. And I give unto them eternal life, (not in the future, but now) and they shall never perish, neither shall any man pluck them out of My hand (John 10:27, 28).

After all: salvation is something completely different from what the simple reading of the Bible would make you believe. Armstrong's **Plain Turth** (I call it Deceiving Lie, since the Father of the lie, the devil tries to make mankind think that way) wants us to believe that "salvation is a matter of WHAT YOU BECOME. God's purpose is to CHANGE YOU—from your vile character to His glorious Character." And by that this false prophet means that we shall become divine, receive a divine nature, become a member of the "God family", just like Jesus is a divine member of the "God family". When this happens you are born again. And nobody is born again now! Being born again is to take place at the resurrection of the just—at the time of Christ's second coming to earth. (Armstrong's pamphlet "Just what do you mean—born again?".) Armstrong wants to forget that Jesus in His discussion about being born again very decisively drew Nicodemus attention to what happened in the wilderness when Moses lifted up the serpent: even so must the son of man be lifted up, that whosoever believes in Him should not perish but have everlasting life. Just by looking up in faith to the crucified Lord we have eternal life. Compare Armstrong's heresies to what the Bible says in 1 Peter 1:3, 23.

By claiming that also Jesus must be born again Armstrong becomes a blasphemer. Where in the Bible do you read that Jesus became the Son of God after His resurrection?

And so we can go on and on.

I just want to point out a few more heresies as you read through one lengthy and wordy article on what salvation means. Talking about eternal punishment Armstrong claims that this does not mean eternal punishing. For, he says, the soul that sins must die (Ezekiel 18:4, 20). Armstrong does not know, or does not want to know, that the word "soul" often refers to the person. So the sinning soul dies, will be destroyed, meaning done away with, resulting in non-existence. Armstrong says that this is the plain truth and probably does not want to hear Jesus refer to hell as to the place where there will be weeping and gnashing of teeth and so many other words that speak about an everlasting fire, and about God's wrath upon those who refuse to believe.

In the course of his article on what salvation means Armstrong talks about justification. But, he says, this only means being justified from past sins. He refers to Romans 3:24, 25. You see, Armstrong does not believe that Christ lived a righteous life for us in order to cover all our sins. Armstrong mocks at this and says that God does not kid Himself. So in justification only past sins are forgiven. Now I advise you to read Rom. 3:23, 25 in the King James version. And it seems as if Armstrong is right. But read now the correcter translation in the Revised Standard Version: "they are justified by His grace as a gift, through the redemption which is in Christ Jesus, whom God put forward as an expiation by His blood, to be received by faith. This was to show God's righteousness, because in His divine forbearance He had passed over former sins." Does Paul speak here about **your** former sins? No, of course not. It is quite plain, I would say, that Paul stresses the fact that God **in His forbearance** had not exercised His righteousness to the full until Jesus came. The "former sins" refer to the sins of people who lived before Jesus performed His redemptive act. So in fact this portion of Scripture says exactly the opposite of what Armstrong reads into it. Paul teaches here that faith is the means of salvation, that we in Christ are righteous and are already saved!

Armstrong wants to tell you that he cannot be mistaken, for says he: "But are you already saved? Look at it! It says: 'much more then, being now justified by His blood, we SHALL be saved by Him'. That is still future. See it with your own eyes. Don't believe ME. Don't believe the preachers who say you are already, now, saved. JUST BELIEVE THESE PLAIN WORDS IN THE BIBLE. It IS real plain, isnt it?"

No, Mr. Armstrong, it is not plain at all. For you should quote the full text, which reads: "much more shall we be saved **from the wrath of God**." To me it is plain that Paul here, in Romans 5:10, wants to tell us that the wrath of God on the day of His judgment will not be upon us. Yes, that is future. Salvation in its fulness is future. But that does not mean, that we cay not believe that we are already saved now in Jesus Christ.

John would clobber this false prophet: "He who believes in the Son has eternal life" (John 3:36; 5:24; 6:47).

Paul would clobber him: "For the Word of the cross is folly to those who are perishing, but to us who are being saved it is the power to God."

Peter would clobber him: ". . . and there is salvation in no one else, for there is no name under heaven given among men by which we must be saved." (Acts 4:12).

And when Peter in 2 Peter 1:14 says that we will become partakers of the divine nature it must be clear for every simple Bible reader, that Peter does not want to tell us that we will become members of the "God family." He simply wants to stress that we will be as God with respect to being holy and being free from sin. But Armstrong, this false prophet, grabs this difficult text, makes it plain in his own way and goes on confusing his readers and listeners by making all plain texts difficult. He plays a satanic game!!

L. Slofstra.

(Reprinted with permission from "Church and Nation".)

GAAT U NAAR

Holland?

VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraagt volledige inlichtingen
bij

C. STEENHOF

(v/h Fieldman
Chr. Ref. Church)
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis
MONTREAL—AMSTERDAM
$331.—
met gratis trip naar
Brussel, Parijs en London.

H. KREEFT, C.A.

Chartered
Accountant

•

968 EXMOUTH STREET
SARNIA, ONT.
337-8559

OBDU KALU UIT CALABAR, die aan de Universiteit van Toronto studeert, en Carol Bolger ziet U hier bezig met het samenstellen van materiaal met voorlichting over het lot van de mensen in Biafra. Zij maken deel uit van de Canadese campagne om 3 miljoen dollar bijeen te brengen voor voedingsmiddelen en medicijnen. Contributies kunnen gemaakt worden via Uw bank, kerk of door ze te sturen naar het Nigeria-Biafra Relief Fund of Canada, 95 Wellesley Street E., Toronto, Ontario. Cheques dienen te worden uitgemaakt aan het "Nigeria-Biafra Relief Fund of Canada". Ontvangstbewijzen zullen worden gestuurd die gebruikt kunnen worden als aftrekposten voor inkomstenbelasting. (Globe and Mail Photo)

WAAROM HET GAAT

In dit nummer vinden onze lezers een verslag van een gesprek, dat Dr. R. Kooistra met de bekende Nederlandse predikant, Ds. Th. Delleman, heeft gehad. Daarin komen — hoe kan het anders — de geruchtmakende dingen van het Nederlandse kerkelijke leven naar voren. Dr. Kooistra beëindigt zijn verslag met het advies er maar eens rustig over na te denken, want er zal na het lezen van dit verslag wel iets bij ons loskomen, zoals er bij Dr. Kooistra iets losgekomen is. Hoe kunnen wij de eenheid en de liefde bewaren — en versterken? zegt Dr. Kooistra, en daarin gaan wij vlak naast hem staan.

Wij wagen iets van dit gesprek te zeggen, daarbij voorop stellend, dat wij het niet "heet van de naald" hebben gedaan. Wij hebben inderdaad rustig over de dialoog nagedacht, maar wij zijn er echt niet veel mee opgeschoten. De vragen die Dr. Kooistra stelde gaven toch wel aanleiding voor een klaar antwoord. Maar het klare antwoord bleef uit.

Vergun ons een paar opmerkingen. Zij worden ingegeven door dezelfde begeerte naar eenheid en liefde, als waarover Dr. Kooistra spreekt.

Als Ds. Delleman het over de hemel heeft, dan zegt hij, dat dit "eigenlijk een ontdekking is van Paulus en van Johannes". Nu, wij zullen ons niet wagen aan een beschrijving van de hemel en van de hel. Daar geeft de Bijbel ons maar uiterst summiere informatie over. Voor ons besef is de hemel het eeuwig met God verbonden zijn, en de hel het eeuwig van God verlaten zijn. Hoe zich dat realiseert weten wij niet. Maar als Ds. Delleman zegt, dat Paulus en Johannes het hebben uitgevonden, dan vragen wij ons toch af of Paulus en Johannes op deze wijze niet losgemaakt worden van de openbaring Gods. Terecht heeft Ds. Delleman eerst gezegd, dat de Bijbel het boek van God's openbaring is. Maar Paulus en Johannes staan in de Bijbel, dus wat Paulus en Johannes zeggen, is de openbaring Gods. De Bijbel als geheel is de openbaring van God. Ik kan niet bepaalde delen, bijvoorbeeld wat Paulus en Johannes hebben gezegd, er uit lichten en zeggen, dat is de mening van die mensen. Wat in de Bijbel gegeven wordt als woorden van Paulus en Johannes is de openbaring van God zelf. En als zodanig buigen wij ervoor en geloven wij het.

Men zit, volgens Ds. Delleman, met begrippen als erfzonde en erfschuld. En men kan met Romeinen 5 niet uit de voeten. Dat komt natuurlijk doordat men opbotst tegen de vindingen van de moderne wetenschap. Maar komt het ook niet, doordat men de mensheid niet meer als een eenheid ziet? Paulus was daar anders nogal gedecideerd in. Die heeft de Grieken verteld, dat God "uit één enkele het gehele menselijke geslacht gemaakt heeft om op de ganse oppervlakte der aarde te wonen" (Handelingen 17:26). Vergeef ons dat wij dit zo zeggen, maar in de Bijbel zit het zo logisch in elkaar: één mens zondigt (de eerste Adam) en daardoor neemt hij in zijn val het gehele menselijke geslacht mee. Maar God wil dat Zijn plan toch doorgaat en daarom komt Hijzelf in Zijn Zoon (de tweede Adam) ter redding van hen die geloven. In de redding van de Zijnen zoekt God Zichzelf, zoals Hij Zichzelf gezocht heeft in de schepping aller dingen. Dat leert de Bijbel ons. Het is natuurlijk wel waar, wat Ds. Delleman zegt, dat de kerk maar één boodschap beluistert, namelijk Christus is de Heiland. Als wij dit dan maar goed begrijpen. Christus is niet de Heiland om de mensen weer het middelpunt van zichzelf en van de schepping te maken. Christus is de Heiland, de Heelmeester om de breuk te herstellen, waardoor de mens God niet meer kon dienen, zoals God dat bedoeld had. Christus noemt Zichzelf de Weg: dat is niet het doel, maar de Weg, het middel om het doel te bereiken. En dat doel is God.

Op dat doel moet ons leven gericht zijn en het leven van de mensen in Nederland, en de wetenschap, en de economie, en de kunst, en noemt u het maar. Alle ombuigen van het evangelie naar de mens doet ons het juiste spoor bijster raken.

Wij zijn inderdaad bevreesd, dat veel van de tegenwoordige vragen voortkomen uit een verkeerd uitgangspunt: de mens. De medemenselijkheid wordt een doel in zichzelf. Maar de liefde tot de naaste kan alleen maar werkelijk beoefend worden als een gevolg van de liefde tot God. God komt eerst en heeft Zichzelf als centrum en doel van Zijn handelen. Zelfs in de vergeving van zonden gaat het nog om God. Lees er Ezechiël 36 maar op na.

Het gaat er ons hier in Canada niet om om te zien, waar wij de fouten van Nederland kunnen vinden. Dat wij onze vrees voor de nieuwere theologie uiten wordt alleen gevoed door de begeerte, dat wij hier en onze broeders en zusters in Nederland (en overal ter wereld) God de plaats geven, die Hem toekomt. Dat is vooraan en tevens centraal.

D.F.

DE OORSPRONKELIJKE CANADAZEN:

DE ASSINIBOINE

door Frederick J. Terrence

DE ASSINIBOINE van de noordelijke Sioux Indianen. — Ondanks alle ontdekkingen die de moderne wetenschap heeft gemaakt vormen dierenhuiden toch nog steeds de beste bescherming tegen de kou. De Indiaanse vrouwen die zich voornamelijk bezig hielden met het naaien van kledingstukken, waren even bekwaam met de naald als hun mannen waren op de jacht. Voor het naaien werden eenvoudige gereedschappen gebruikt zoals een stenen mes voor het snijden van dierenvellen, een priem voor het maken van gaten, een uit been gemaakte naald met draad dat gemaakt werd van dierenpezen. De Indiaanse vrouwen gebruikten uiteraard geen patronen, maar volgden hun eigen idee. Een man droeg gewoonlijk de volgende kledingstukken: een rok die tot de heup kwam, een soort korte broek, beenkappen, moccasins, een mantel, wanten en soms ook een bonten muts tegen de kou. Het leer werd in verschillende kleuren geverfd, terwijl het soms verder werd versierd met pennen van stekelvarkens en met elandenhaar. De rokken en wanten in het bijzonder werden met bekwaamheid en goede smaak verfraaid. (Zie het artikel "De oorspronkelijke Canadazen" door C. W. Jefferys, uit de verzameling van Imperial Oil.)

(Can. Scene)—De Assiniboine Indianen woonden op de vlakten ten westen van de Red River, en ten zuiden van de South Saskatchewan River, hoewel hun jachtterrein zich over de gehele Canadese prairies uitspreidt. Sommige van de meest noordelijke groepen woonden dicht bij de bossen en jaagden op moose, bevers, beren en stekelvarkens, maar over het algemeen concentreerden zij zich op de buffalo's die hier rondzwierven en waarvan er miljoenen waren.

Omstreeks het midden van de 18de eeuw kwamen de Assiniboine Indianen in het bezit van paarden en vuurwapenen en dat leidde tot een uitbreiding van hun gebied met honderden mijlen in alle richtingen. De buffalo voorzag in de meeste van hun behoeften — allereerst uiteraard voedsel, en verder huiden die zij gebruikten ter bedekking van hun kegelvormige wigwammen en waarvan ook kleding werd gemaakt. De huiden werden ook gebruikt voor de zg. "bull boat", een vaartuig dat gemaakt werd van wilgentakken waarover de buffalohuid werd gespannen.

De Assiniboine Indianen hielden zich nooit lang in een plaats op en probeerden in de buurt van de buffalokudden te blijven. Die vingen zij door de dieren in een omheinde "pound" te jagen. Het vlees werd aan het spit gebakken of gekookt in van dierenhuiden gemaakte zakken door middel van verhitte stenen. Ieder gezin bezat een aantal honden die als trekdieren werden gebruikt. Zij droegen de bezittingen van het gezin op hun veel verhuizingen op een zg. "travois", een apparaat dat werd gemaakt van twee palen die bevestigd werden aan een soort zadel. Aan deze palen, die dus langs de flanken van de hond naar achteren liepen, was een soort houten draagvlak vastgemaakt, waarop de bagage werd geplaatst.

Zoals meestal het geval was in die tijd waren ook deze Indianen voortdurend in oorlog met naburige stammen. De Blackfoot Confederacy waren de gehate vijanden van de Assiniboine en de gevechten waren niet van de lucht. De Assiniboine strijders versierden de buitenkant van hun tenten meestal met schilderijen waarop zij hun overwinningen uitbeeldden. Overwinningen werden met luidruchtige dansen gevierd en de oudere mannen van de stam moedigden de jonge mannen tot de strijd aan.

De Assiniboine hadden grote eerbied voor de zon en voor de donder. De zg. "Sun Dance" was een van de belangrijkste en meest uitvoerige festiviteiten van het jaar. Er waren dansgroepen onder de Assiniboine, waarvan alleen mannen lid konden worden. Bekende strijders waren lid van een soort militaire vereniging.

De medicijnman nam een belangrijke plaats in onder deze Indianen en hij was gul met zijn gelukshangers en amuletten. Er was een opperhoofd in ieder kamp, die tevens de leiding had bij de jacht, onderhandelde met andere groepen en die de leiding had bij overvallen op andere, vijandige kampen.

Men neemt aan dat er ongeveer 8.000 tot 10.000 Assiniboine Indianen zijn. Er wonen er ongeveer 2.500 in reservaten in Alberta, Saskatchewan en in het noorden van de Verenigde Staten. De Assiniboine beschouwden de vrouw over het algemeen als de gelijke van de man en zij behandelden dus hun vrouwen veel minder ruw dan de meeste andere stammen die in deze gebieden woonden.

PETER DE HAAN & SON

Better
CAR SALES,
REPAIRS and SERVICE
Two Class A Licensed Mechanics at your service.

FINA STATION
1590 MAIN STREET WEST
PHONE JA 9-7944

A. Hosmar, C.A.

CHARTERED
ACCOUNTANT

47 Prince St.
Suite 4
OSHAWA, ONTARIO
Phone 723-1221

BEZOEKT DE NEDERLANDSE BAZAAR

Zaterdag 2 november 1968, van 1 tot 10 p.m.

ST. GABRIELS CENTRE

666 Sheppard Avenue East bij Bayview Avenue

Ruime Parkeergelegenheid. — Te bereiken per Bayview of Sheppard bus.

THEESALON
thee — koffie — koude dranken
erwtensoep — haring — croquetten
belegde broodjes voor het hele gezin

HANDWERKEN — TEXTIEL
LEVENSMIDDELEN — BAKESALE
BOEKENSTAND — KERSTVERSIERINGEN
PLANTENTAFELS — HUISHOUDELIJKE ARTIKELEN
RUMMAGE SALE — WHITE ELEPHANT TABLE

KINDERSPELEN

Prijsuitreiking winnaars TEKENWEDSTRIJD omstreeks 5 p.m.

Voor inlichtingen en inleveren van goederen bel:

Mrs. Mesritz	447-5002	Mrs. Van Beurden	445-8479
Mrs. Braaksma	741-1464	Mrs. Hoogstraten	221-6822
Mrs. Coopman	244-9867	Mrs. Weeda	444-0278
Miss De Bok	445-8034	Mrs. Bloemink	449-0632

★ ★ ★ BUY FROM THE PEOPLE WHO ADVERTISE IN THIS PAPER ★ ★ ★

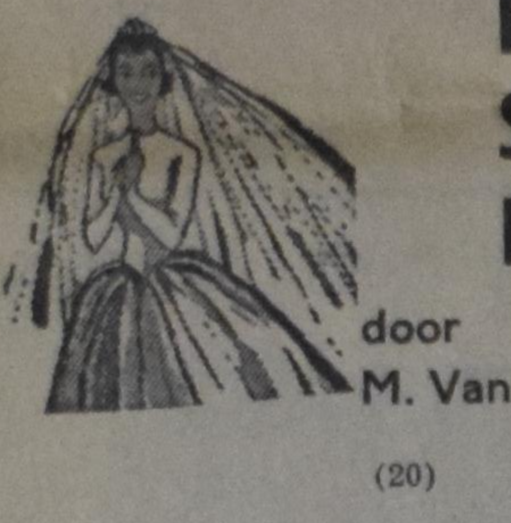

DE STENEN BRUID

door M. Van Nuis-Zuidema

(20)

Weer komt dat spotlachje om zichzelf om haar mond.

"Ziet u, ik geloof, u moet niet direct met haar willen...." Ze stopt. Nee, het woord vrijen is hier niet op z'n plaats, nu wordt het te gek en toch bedoelt ze het eigenlijk wel zo. Vuurrood ziet ze naar hem op, wijst meteen met haar hand vooruit. "Daar, die straat, daar is het." Ze kijkt zelf met een belangstelling of de straat geheel nieuw voor haar is en darom kan ze niet zien, hoe, zoals bij het plots doorbreken van de zon een landschap soms schijnt te lachen in de overtrekkende glans van die stralen, nu een even doorschietende lach Jochems gezicht verheldert.

Er is nog een vleug van die lach over als Marion aanbelt. Nu ze stilstaat merkt ze pas wat een akelig wee gevoel ze in haar knieën heeft en schuw kijkt ze naar Jochem, angstig dat hij door haar mantel heen zal zien hoe haar hart als een zware motor in haar bonst.

Maar Jochem kijkt helemaal niet naar Marion, want zijn ogen zijn groot en fel naar de deur.

In de gang is gerucht.

O, denkt Marion, nu moet ik weg, maar ze kan niet en dus blijft ook zij wachten.

Daar draait de deur open.

Daar is Ellewien.

Ellewien, die met een schok achteruitwijkt, terwijl alle bloed uit haar gezicht schijnt weg te trekken.

Twee stemmen tegelijk hoort Marion.

Die van Jochem; en al z'n verlangen breekt uit in het: "Ellewien!"

Maar haar stem als een jammerende klacht: "Jochem!"

Gefascineerd ziet Marion toe hoe Jochem zich naar binnen stort en er geen enkele rem meer in hem is, als z'n armen Ellewien omvatten.

En op de stoep staat Marion met een hevig verlangen opeens, ook iemand te hebben die haar zo in z'n armen neemt. Zo omhelst.... Ze staart naar Jochems rug. Scherp ziet ze z'n naar Ellewien gebogen hoofd. Ze hoort een fluistering.... Dan pas komt ze tot bezinning en trekt zacht de deur achter hen beiden dicht.

Door een mist van tranen zoekt ze haar fiets die Jochem tegen de vensterbank heeft gezet en rijdt weg.

Vlug trapt ze door de drukke straten naar huis. De boodschappen zijn vergeten. Ze wil naar Paul, nu moeder er niet is, want ze moet er met iemand over praten.

Opgewonden stormt ze thuis de trap op en bij Paul de kamer binnen.

"Paul!" hijgt ze buiten adem, "Jochem is er, een enig type! Een echte man en aardig! O, ik weet me geen raad. Ellewien doet zo vreemd over hem. En Jochem heeft zoiets, nu ja, of hij iemand is, die niet met zich laat spelen."

Paul zit, met vaders grijze kamerjas aan, een beetje te studeren in een lage stoel bij de haard. Bij Marions onverwachte binnenkomst heeft hij het boek dichtgeklapt in z'n handen.

"Doen mannen nooit."

"Ha! Vrouwen zeker wel! Toe, schiet op en verbeeld je nu niets! Echt Paul, zonder gekheid, ik zou het vreselijk vinden voor die Jochem."

"Och kind, dat zal zo'n vaart niet lopen. Nu ze hem terug heeft, is het zo weer voor elkaar met die twee. Geloof dat maar. Ze heeft hem nu immers het meest nodig? Ze was misschien toch een beetje in haar wiek geschoten, omdat hij niet eerder is komen opdagen. En nu ja, in haar omstandigheden is dat ook nog te begrijpen, terwij hij waarschijnlijk moeilijk uit die bagger daar weg kon."

Marion haalt weifelend haar schouders op.

"Ik weet het zo net niet. Als je haar had horen praten 's avonds in bed."

"Ja, dat is echt weer iets voor meisjes, bij elkaar in het het hart uitstorten."

"Doe niet zo misselijk. Jij hebt altijd wat. Altijd moet je alles gek voorstellen of er de draak mee steken." Marion kijkt verontwaardigd en Paul ziet iets verdachts glinsteren in haar ogen. Even spijt het hem. Hij had niet vermoed dat ze het zo op zou nemen.

"Toe Marion, ik begrijp het toch wel en zo erg spottend meende ik het ook niet."

Ze ziet op haar polshorloge en vliegt dan overeind. "Ik ga vader uit school halen. Hem waarschuwen. Misschien, als het toch verkeerd af zou lopen, kan vader met Jochem praten. Ik zou het zo zielig voor hem vinden. Bij al die narigheid dit ook nog."

Marion is de kamer al uit, zonder verder commentaar af te wachten. Paul hoort haar roffelende voeten al op de trap....

Hij achter haar aan.

"Marion! Marion!" klinkt z'n stem over de leuning, maar beneden slaat al de buitendeur.

"Dat kind is dwaas," mompelt hij, rillend van de kou. Hij trekt, met de handen in de zakken, z'n jas dichter om zich heen en sloft trillend op z'n benen weer naar de stoel bij de haard.

Een vaatdoek ben ik, denkt hij geërgerd, nog minder dan een vaatdoek. Die lamme dokter zal nog gelijk gehad hebben ook, dat het beter was er nog in te blijven. Hij voelt, hoe z'n hart bonst na de geringe inspanning. En toch vertik ik dat. Of het nog niet erg genoeg is hier als een voddezak te zitten, terwijl je hulp overal zo schreeuwend nodig is.

Of niet?

Met een nijdig gebaar trekt hij de schuif van de haard van heet op matig. Zit ik hier voor mezelf lekker warm te stoken, terwijl die mensen daar....

Maar.... nee, niemand is m'n hulp komen vragen. Ze hebben het wel gered zonder mij. Niemand heeft me gemist ook. Welnee, natuurlijk niet. Ze hadden geen voddezakken nodig, maar kerels. Kerels, zoals die Jochem.

Paul zou wel de zachte, warme kamerjas uit willen smijten, de pyjama en de wollen pantoffels. Ook een waterdicht pak aan, ja, zo'n bonker en een paar laarzen en dan ook vechten tegen de elementen.

Ik ga straks koorts simuleren, denkt hij opeens vastbesloten, dat lijkt nog minder lamlendig dan als een luiaard in zo'n stoel te hangen.

En Marion trapt op haar fiets door de straten. Hoe is het mogelijk, denkt ze, dat alles weer zo gewoon kan doorgaan. Verleden week, ja, toen was de stad echt ontredderd, maar nu....

Vader is nog in school. Er zijn een paar leerlingen bij hem in de klas en aan z'n jasje trekt ze hem mee naar een hoek van het lokaal.

"Hoort u eens...." gauw vertelt ze hem alles van Jochem. "Hoe moet dat nu? Als u hem eens probeert op te vangen, als hij er vandaan komt. U ziet dan gauw genoeg hoe de zaken staan. Ja, vader, daar komt u niet onderuit. We kunnen die jongen toch niet aan z'n lot overlaten."

"Berend lacht. Voluit en breed.

"Maar kind, hoe stel je je dat voor? Zo in de straat heen en weer lopen en telkens kijken of de deur eindelijk opengaat en dan, als hij komt, op de barometer van z'n gezicht de stand aflezen?"

Die Jochem kan daar wel tot vijf of zes uur blijven, of, als het hem goed bevalt, Marionnetje, als Ellewien hem eerst maar weer eens ziet en hij knuffelt haar...."

"Vader!....

"Ja kind, zo stel ik me dat heus voor. 'k Heb die dingen ook bij de hand gehad."

"Niet waar, zo iets vreselijks nooit." Marions stem klinkt diep verontwaardigd.

"Nee, daar heb je gelijk aan en toch.... Ellewien is een meisje, kind, net als ieder ander. Misschien heeft ze toen Jochem ver weg was en voor haar onbereikbaar, wel dat vreemde gevoel van afkeer of hoe ja dat wilt noemen gehad, maar nu hij eenmaal bij haar is.... ik maak me sterk dat ze zich gewonnen geeft."

"Tja...." Marion ploft een beetje ineen na de emoties. Zwijgend staan ze een paar seconden bij elkaar. Marion denkt aan Jochem. Ze ziet hem, zoals hij daar stond en ze weet heel zeker: als Jochem van mij was, als ik van hem hield en ik had hem zo'n tijd niet gezien, dan....

Warm klopt haar bloed, met een heftig verlangen opeens naar liefde. Als ik in Ellewiens plaats was, zou ik me in z'n armen werpen en ik zou me laten kussen en... nee, hij zou me nooit meer los mogen laten. Nooit meer.

Maar Ellewien?

"Vader, u weet niet hoe Ellewien is, wat ze tegen me gezegd heeft. Dat ze van steen is van binnen. En ik geloof het ook en als ze hem dan toch laat gaan.... alleen.... Als we nu voor de zekerheid tante Tera even opbellen of zij ons waarschuwt als Jochem alleen weggaat, of.... nu ja, u begrijpt me wel. Dan kunt u hem toch tegemoet gaan?"

"O ja, en als ik hem dan zie, spring ik van m'n fiets en dan zeg ik, kijk Jochem, hier ben ik. Is het uit met Ellewien?"

"Nee....' Marion stampt met haar voet en haar ogen schieten vuur van boosheid, meest nog, omdat ze door vaders woorden het toch wel wat dwaze van haar plan inziet.

"O, nou, dan laten we het maar zo."

Woedend op vader, maar voor het uiterlijk zo gewoon mogelijk, stapt ze het lokaal uit, maar vader ziet haar rug zó recht van gekrenkte trots, dat hij toch wel een beetje medelijden met haar heeft.

Buiten stapt ze, doelloos opeens, weer op haar fiets. Ellendig, denkt ze, dat ik vader nu tòch gelijk moet geven. Ze begint het ook koud te krijgen, want de middag, die met zon begon, is nu verdonkerd en triest. Hevig verlangt Marion opeens naar de beslotenheid van thuis, de warmte van de kamer, het gouden licht boven het dressoir, moeder die thee inschenkt, en dan komt het over haar, toch nog maar een tip van het leed van Ellewien, die nooit meer zo naar huis kan gaan, naar haar moeder die thee voor háár schenkt. De lichten van de lantaarns ziet ze opeens in grillige vorm door haar tranen heen, die ze niet eens wegveegt, niemand ziet ze immers. Maar als ze thuiskomt is de kamer verlaten, de haard nog donker, geen gouden licht boven het dressoir en moeders stoel leeg.

Teleurgesteld blijft ze staan en ervaart hoe het grijze licht van de scheidende dag heimweevol rondwaart.

Och, ze wist het, moeder is de kinderen uit school gaan halen om met hen een paar boodschappen te doen.

Pats. De deur klapt alweer achter haar dicht. Dan maar naar boven, Paul heeft het ook saai nu.

Paul heeft de haard toch maar weer gloeiend gestookt en in het licht van de staande lamp heeft vaders grijze jas met de donkerrode strepen een warme tint.

Marion nestelt zich in een bruinleren stoeltje, vlak bij het vuur. Ze koestert haar benen en handen.

"Niets aan buiten."

"Nee. En hoe is het afgelopen met die knul?"

Marion vliegt er bovenop. "Dat hoef je zo niet te zeggen."

Paul kijkt naar z'n zusje, dat meteen weer de tranen in de ogen heeft. In de tijd, dat ze weg was, heeft hij er lang en breed over nagedacht. Als ik nu met Jochem mee had kunnen gaan, of hem opwachten. Hij heeft zich heel de situatie ingeleefd. Zacht voor zich heen zegt hij: "Och, ik bedoelde er niets mee, als vrienden onder elkaar praten we ook altijd zo...."

(Wordt vervolgd.)

KERKELIJKE HOUDING TEN OPZICHTE VAN TSJECHO SLOWAKIJE

Zoals bekend heeft het interkerkelijk vredesberaad in Nederland een verklaring uitgegeven ten aanzien van Tsjecho Slowakije, waarin voornamelijk tegen het Warschau-pact en het NAVO-pact wordt geageerd. De Gereformeerde Kerken hebben niet ingestemd met deze verklaring en op deze houding is vrij scherpe kritiek geleverd. Het is daarom van belang van gezaghebbende zijde te vernemen, waarom de Gereformeerde Kerken niet hebben meegedaan. Prof. Dr. Herman Ridderbos geeft in het "Gereformeerd Weekblad" een uiteenzetting, die wij hieronder gedeeltelijk overnemen:

'Want, om bij het historische te beginnen, niet de pacten — bedoeld is uiteraard het NAVO-pact, niet minder dan dat van Warschau — zijn aanleiding geweest voor de vrijheidsberoving der Oost-Europese volkeren, maar precies omgekeerd: de knechting van deze landen door het Sovjet-communisme heeft deze pacten in het leven geroepen. We hebben dit alles immers nog bewust beleefd: lang vóórdat het Navo- of het Warschau-pact bestond, is het kwaad reeds geschied toen op de conferentie van Yalta president Roosevelt, sommigen zeggen: op grond van zijn idealisme, anderen: vanwege zijn mentale aftakeling, **maar in ieder geval op een tijdstip van de hoogste politieke ontspanning,** deze volkeren onder de Russische invloedssfeer heeft gebracht, blijkbaar vertrouwend op Stalins beloften, dat hij hun het recht op politieke zelfbeschikking zou geven. **Toen** is het lot van Oost-Europa, ook van Tsjecho-Slowakije in 1968 bezegeld. Churchill heeft het geweten. Maar hij heeft zich er grimmig bij neer moeten leggen, evenals de amerikaanse generaals, die halverwege de opmars door Duitsland op de plaats rust moesten houden en de inneming van Berlijn **èn van Praag** aan de Russen moesten overlaten. En het roer is pas gewend, toen Rusland deze satelliet-staten een voor een aan het communistische spit heeft geregen, óók West-Berlijn in de zak wilde steken en, dwars tegen alle bestaande afspraken en gedane beloften in, naar het onsterfelijke woord van Churchill het ijzeren gordijn liet zakken.

Ja, en toen zijn 'de pacten' gekomen, over en weer, toen is op het luiden van de bel door Churchill ook Amerika ontwaakt en is het Westen zich uit bittere noodzaak gaan organiseren en is bijv. West-Berlijn aan de greep van het communisme onttrokken. Maar toen was het voor de volkeren van Oost-Europa reeds lang te laat. En het schijnt mij toe dat er wel iets aan gelegen is deze historische volgorde in het oog te houden, wil men ook de kijk op het heden niet al te zeer verliezen. En nu is het natuurlijk waar — en daarop zal de boodschap van het vredesberaad uiteraard doelen — dat nu deze pacten eenmaal bestáán zij een bewijs en een teken zijn van de kloof die de volkeren van Europa scheidt. Maar het is voor mijn besef weer van de verkéérde kant geredeneerd, als men zegt, dat deze pacten thans dan toch aanleiding of oorzaak zijn geworden voor wat er geschied is. Want niet de toenemende spanning tussen 'de blokken', maar juist de ontspanning van de laatste tijd heeft de crisis opgeroepen. Het wat mildere klimaat, de dooi heeft Tsjecho-Slowakije, Roemenië en wellicht ook anderen ertoe verleid te denken dat zij hun ketens iets losser om de hals konden dragen. Je en toen hebben de Russen weer toegeslagen. Maar soms uit vrees voor de NAVO, voor het Westerse pact of het Westerse zwáárd? Dat hebben ze wèl gezegd, dat was weer het gebruikelijke leugenachtige voorwendsel (militaire dreiging, Westers imperialisme etc.), maar de waarheid was, dat ze bevreesd waren voor de Westerse **vrijheid,** m.a.w. dat de Westerse 'ideologie' de kans scheen te krijgen in hun bolwerk binnen te dringen. Voor **deze** Westerse bedreiging zijn de Russen — terecht — veel benauwder dan voor het Westerse 'pact' of de Westerse atoombommen. Het laatste wat ze voor hun totalitaire systeem kunnen gebruiken is de vrijheid van de menselijke geest. Daar zijn ze niet (uit reactie tegen het Westerse 'pact') te militaristisch en te onverdraagzaam voor **geworden,** neen daar zijn ze altijd te communistisch, te ideologisch-totalitair voor **geweest.** En onze vergissing heeft niet daarin gelegen, dat we, naar pacifistische eis, het Nato-zwaard al niet lang gedemonteerd hebben, maar dat we gedacht hebben, dat we het ergste — althans het èrge — van het communisme nu wel gehad hadden. En daarom is het **op de keper beschouwd** zulk een drogreden om te zeggen: het Westerse pact heeft het gedaan en daar moeten we wat aan gaan doen. Neen, de Westerse vrijheid heeft het gedaan en het is deze zucht naar vrijheid die de Tsjechen noodlottig is geworden. Zij wilden die wel combineren met trouw aan hun pact. Maar de Rus heeft (terecht) gezegd: dat kan nu eenmaal bij ons niet. En toen is de beer uit het bos gekomen. Wanneer daarom de kerk geroepen zou zijn een verklaring te geven van wat nu eigenlijk de achtergrond is van de tragedie, dan moet zij voor mijn gevoel niet in de eerste plaats zeggen: dat komt nu van die pacten, maar zou zij moeten constateren, dat komt van deze goddeloze of wil men liever: deze onmenselijke politieke **leer.** Het is weliswaar niet populair meer zo 'over elkaar' te spreken. Maar als er over gesproken moet worden, zou het om der waarheid wil zo moeten. Daarom was het, wederom de zaak **op de keper** beschouwd, ook zo kwalijk, dat van de kerken gevraagd werd **zonder onderscheid** te spreken van de 'militaire pacten', als zouden deze alle (Oost-pact of West-pact) lood om oud ijzer zijn. (...).

Daarom, dit is mijn conclusie, was deze kanselboodschap, met alle respect voor het goede erin, op dit zéér aangelegen punt niet het woord, waarin de kerk van haar principiële politieke inzichten in de dramatische situatie van het ogenblik doen blijken. En daarom heeft naar mijn oordeel moderamen van de synode niet principieel gefaald, maar de zaak principieel **goed bekeken'.**

Tot zover prof. Ridderbos.

DRIE MILITAIRE DOELEN

Minstens 205.000 man bezetten Tsjechoslowakije

Het is thans mogelijk een inzicht te krijgen van de wijze waarop Tsjechoslowakije werd bezet. Drie punten komen in de actie naar voren: beheersing van de verbindingen naar het Westen; bezetting van Praag; beveiliging van de toegang naar Rusland. De intocht werd door deze doeleinden bepaald en vanuit deze opmarsrichtingen werd Tsjechoslowakije bezet. De Russische hoofdmacht kwam uit Oost-Duitsland, versterkt met 2 divisies van de Oostduitsers. Van de andere zijde kwamen Russen, Bulgaren en Hongaren. De sterkte van de Russen is niet precies bekend. Er zijn schattingen van ca. 150.000 tot 600.000 man. De sterkte van de troepen van Oost-Duitsland, Polen, Hongarije en Bulgarije wordt geschat op totaal ca. 55.000 man. Op het moment van de inval omvatte het Tsjechische leger ca. 176.000 man.

Vanuit W.-Duitsland heeft de Russische luchtmacht gezorgd voor aanvoer van troepen en materiaal naar vier punten in Tsjechoslowakije. Militaire noodzaak voor de deelname van Oost-Duitsland, Polen, Hongarije en Bulgarije was er nauwelijks. Deze deelname zal derhalve vooral politieke betekenis

HOCKEY TOURNAMENT

SPONSORED BY THE CHRISTIAN REFORMED HOCKEY ASSOCIATION

Any team wishing to play in our Tournament on December 28th in the Physical Education Building at te Guelph University, please write S. FRANKRUYTER, R.R. 3, Georgetown, Ont. on or before November 10th, 1968 for more information and entry forms.

WE WILL LIMIT OURSELVES TO 12 ENTRIES

HOCKEY TOURNAMENT

FRIESE DIENST

ZONDAG 3 NOVEMBER 1968,

8 uur 's avonds in de

Westmount Chr. Ref. Church, Drury Lane,

STRATHROY, ONT.

Rev. J. Nutma van Bowmanville, Ont.

Friezen en belangstellenden, laat deze avond niet voorbijgaan.

Congratulations

Dr. Evert Nieboer, son of Mr. and Mrs. A. Nieboer of Fenwick, Ont., recently received his Doctor's degree from the University of Waterloo. He received a scholarship of $7400 to go to England for his postdoctoral studies.

After immigration from Holland Dr. Nieboer received his education in the Pelham Township Schools, graduating from the Pelham District High School. From there he went to McMaster University where he obtained his Master's Degree and then he went to Waterloo for further study.

Married to the former Hilda Buwalda, Dr. and Mrs. Nieboer have two sons, Bobby and Evert.

THE STRUGGLES OF A DUTCH IMMIGRANT

by TED REITSMA

(IX)

DEPRESSION PERIOD

That very fall, for the first time in my life, I was in debt. I was building a new house with a bank loan and I sold enough wheat to pay my threshings and store bills and kept the rest to be sold next spring. But alas, the same wheat which sold at $1.50 to $1.80 the previous year, sold the next spring for 19¢ a bushel.

As a member of the Alberta Wheat Pool I followed the advice of the elevator operator and decided to hold my grain for a while. In the spring of 1930, the whole world economical system collapsed. I hauled grain to Barrhead and contrary to expectations had to let it go for 19¢ a bushel. No one could explain the causes of the market crash but everyone was affected by it. Everything followed: hogs sold for $4.00 a head, dairy products were just as low. Cream prices became such that it did not pay to produce it. In short, we were flat on our backs, broke and heading for bankruptcy which had never entered our heads ever since we had come to Canada. In fact, we were worse off than when we started fifteen years before.

Little by little, wide-scale unemployment spread throughout the cities. Money became scarce. Wages dropped to a low of 10¢ per hour. Farmers could hire a man for $5.00 per month plus their board and room. In some cases, the Bennett government was refunding the farmers' five dollars just to get the men away from crowded centres. In others, men were willing to work just for their keep as it was impossible to get even that in cities. No matter how hard one tried, there was no work or money available.

People in the country fared better, in a way. They could grow their own food and always managed to have plenty of it. The farmers hauled wheat to get it ground into flour and would pay the miller with half the grain. On this trading-system we managed to get our wheat, oats and barley threshed for all our needs. The miller would generally accept grain in return for the milling of flour, cream of wheat and other needs.

Those of us who had grain to spare would give some to those of us who had none. The barn supplied meat, milk, butter and eggs. The gardens produced all kinds of vegetables and the land provided hay for the cattle and horses and grain for the farmers' own needs, if he had succeeded in getting enough seeds to sow the land in the spring.

Clothes and equipment had to last. Shoes had to be repaired as best we could. Many were worn out. Not being able to replace them, some people went barefooted, especially the children whose feet grow just as fast as one can buy shoes. Some of us became self-taught blacksmiths and farm mechanics in order to keep our farm equipment running. And so it was. Life carried on and people survived. But after a few years of this regime, resentment got hold of the population. Meetings were being held now and then where complaints were being heard. Governments got blamed. Little did it matter that they also were the victims of this international depression. Nobody was in a mood to listen and everybody was looking for a scapegoat. In Alberta they found it in the United Farmers' Party who was then heading the government. The time was ripe for the biggest political hoax in the history of mankind.

(To be continued.)

The congregation of the Christian Reformed Church of Neerlandia, during the dedication of the first church.

Let's Play Chess

Editor Mr. C. HESS

FIRST SERIES OF PROBLEMS IN NOVEMBER

No. 324

Author: S. Loyd

Black: 13 pieces

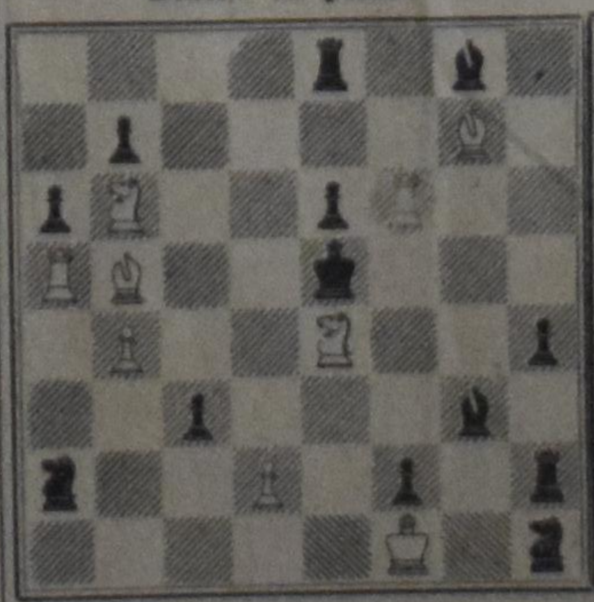

White: 9 pieces

White to play and mate in three moves. 3 points

No. 325

Author: C. Mansfield

Black: 6 pieces

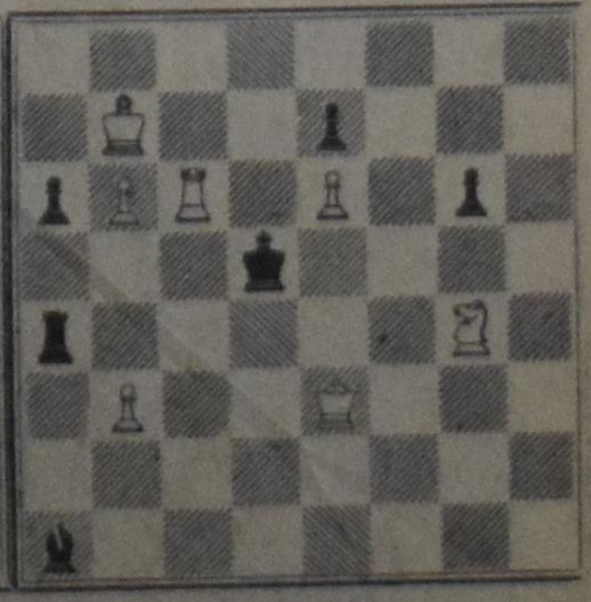

White: 7 pieces

White to play and mate in two moves. 2 points

NOTES

1. The first series of this month will cause quite some trouble. The authors have much celebrity in the field of chess. Moreover, Loyd was a first class joker. So, be prepared!
2. No. 324 has been called a masterpiece. Make sure that you get the plan of the author, key and threat, and don't overlook any of the (most interesting) variations. Write it all down, for this is the "full solution" which is asked for.
3. If you first try to find out what the functions are of the black Rook and black Black Bishop in No. 325, you may soon discover what the keymove is and whether there is a threat or not. Only key and possible threat are asked for.
4. No solutions are expected before the second series will have been published.

LEZERS SCHRIJVEN

Nog een rijm

Ik wurm nog met die juttepeer,
En ook nog met die appel.
Wat bracht heer Bokhout in 't
geweer?
Waarvoor maakt hij zich sappel?

Ik lees en herlees zijn gedicht,
— Dat moet met allegorie —
En ben nog steeds niet voorgelicht,
En pijnig mijn memorie.

Is het een appel of een peer?
Dat geeft me wat te kluiven.
Het is dunkt mij misschien veeleer
Een hele tuin vol druiven,

Nog lang niet rijp. Soms blaast
de storm
Hard in des Meesters wingerd.
Dan wordt de rank met tros en
worm
Erg heen en weer geslingerd.

De wijngaardwerkers zijn helaas
Niet altijd trouw in 't spuiten.
Om volgens opdracht van de Baas
Het vreetproces te stuiten.

Zij 't appel, druif of juttepeer,
Ze wordt niet doorgevreten.
De Meester zegt en zei weleer:
"Ik zal ze niet vergeten."

Mijn dichtkunst is niet al te best,
Maar 'k voel me zo weer vrijer.
Dat is dan ook weer "off the chest"
Van Uw Albertus Meyer.

Brantford, Ont.

SALEM

Many readers of Calvinist-Contact are not yet members of the Salem Christian Sanitarium Association Inc.

Please, become a member by sending at least $5.00 annually to Salem, Box 33, Whitby, Ont., or write for information.

YOUR SUPPORT IS VERY MUCH NEEDED!

PROFESSOR KUITERT

•

(Wij hebben de brieven belangrijk moeten verkorten. —Red.)

•

"Naar aanleiding van het schrijven van K. Nierop uit Andyk, Holland, wil ik opmerken, dat onze leidslieden om bij hun propaganda voor "Christelijke doeleinden" kracht bij te zetten, gezegd hebben dat het ging om een instelling van God, dat God dit eiste. Zo werd het door prof. Kuitert voorgesteld. Is deze stelling geheel onjuist? Wie 15 à 20 jaar hier in Canada is weet wel, dat hier een belangrijke zaak mee is gezegd. Zou men willen beweren, dat de middelen, die wij hebben gebruikt, steeds Gods goedkeuring konden wegdragen? Is het onjuist om te zeggen, dat geestelijke leidslieden vaak misbruik hebben gemaakt van ambt en positie om hun propaganda kracht bij te zetten? Wat haalbaar is zien wij meestal achteraf. We erkennen, dat wat soms niet haalbaar scheen, onder Gods zegen en door onze arbeid, soms geheel of gedeeltelijk haalbaar bleek.

Mr. Nierop uit Andyk, heeft het verder over Kuitert en trekt zijn Christen-zijn en gelovig-zijn in twijfel en noemt hem een gevaar voor de kerk. Is dat de wijze waarop wij over onze broeders en zusters spreken, die zeker kunnen dwalen, maar van wie we toch moeten vertrouwen, dat ze oprecht de Here willen dienen?"

Auburn, Ont. J. C. Bakelaar.

•

"Wij hebben er behoefte aan de broeders uit Nederland oprecht te danken wanneer zij de pen opnemen om de afbraak van prof. Kuitert tegen te gaan en ons te stimuleren om onze taak in Canada gelovig voort te zetten. Prof. Kuitert moge medelijden hebben met de onderwetse opvattingen omtrent Christelijke school en Christelijke organisaties, maar we weten dat de Here de blijmoedige gever lief heeft. Wij eten en drinken er niets minder om, de meesten onzer hebben een goed verwarmde woning, een goede auto en velen kunnen soms nog een trip naar Nederland maken. In feite hebben wij medelijden met prof. Kuitert en met de gereformeerden in Nederland. Wij in Canada zijn blij, dat verscheidene van onze predikanten de theologische ideeën van prof. Kuitert als zijnde in strijd met Gods Woord bloot leggen. Het doet ons verdriet en wij bidden dat onze broeders en zusters in het oude vaderland trouw mogen blijven en sterk genoeg mogen zijn om in Gods kracht tegen de stroom op te roeien."

Ottawa, Ont. C. J. Wynia.

•

"Met stijgende verwondering heb ik in C.C. het artikel gelezen van prof. Kuitert, dat hij in het Gereformeerd Theologisch Tijdschrift heeft geschreven, nadat hij drie of vier dagen in Canada was geweest. Ik was dankbaar voor de reacties van de broeders uit Harderwijk en Waddinxveen.

Schrijver dezes is al bijna 20 jaar in Canada maar heeft van dat financiële bloedbad nog nooit iets gemerkt, maar prof. Kuitert schijnt na een paar dagen er alles van te weten. De professor meent dat wij niet rijk zullen worden. Nu, wij hebben vandaag "Thanksgiving" gevierd en toen hebben wij samen God gedankt voor de grote zegeningen, die wij in dit vrij en ruime land mogen genieten.

Laat u door dergelijke artikelen maar niet van de wijs brengen, broeders en zusters. Wij zijn op de goede weg en met Gods hulp gaan wij ijverig verder. Prof. Kuitert heeft medelijden met ons, maar het is mij een raadsel hoe iemand mede-lijden kan hebben met mensen, die helemaal niet lijden. Komt dit alles misschien voort uit het verzet tegen de nieuwe theologie, een verzet dat groter was dan prof. Kuitert verwacht had?

Ik zal me niet wagen aan een bestrijding van deze theologie, daar acht ik mijzelf niet bekwaam toe. Maar nieuw is ze zeker niet. Het is het oude recept, waarmee door de eeuwen heen de vrijzinnigheid de Kerk van Christus is binnengedragen. Het zwaartepunt wordt verlegd van het eeuwig en onveranderlijk woord van God naar onze "personal relationship with God", en dat is altijd nog verkeerd uitgekomen."

Brantford, Ont. A. Alkema.

•

"To be fair to Professor Kuitert, it should be pointed out that, although he may not have as much faith in Christian organization as many among us, he is a man who is, in my opinion, unusually sensitive about, and concerned with, many things which among us tend to be crowded out by our zeal for Christian organization. Did you know, for example, that during his brief visit to North America he insisted on visiting the negro ghetto's of Grand Rapids and Harlem? And he did this not as a curious tourist but as a Christian agonized by the suffering of his fellow men. To me he confided that the thought had occurred to him of giving up his present career in order to throw himself into the work that needs to be done here. Speaking to university graduates of our community in Toronto he emphasized specially those concerns which we as Christians share with non-Christians, hunger, poverty, war, etc.

You see, when this is pointed out the disagreement about Christian organizations comes to stand in a clearer light. Christian organizations should spring from a concern, not with self-preservation, but with the world in its great need. Now there are many concerned Christians who do not believe that separate Christian organizations are the most appropriate response to that need. In our own circles there are many who do think that they are the most effective way of being in the world as Christians. In relation to a concrete situation such a disagreement can be fruitfully discussed. But let us remember this. In such a discussion both parties want to do God's will in this world. They share, if you like, this God-given principle. If in a given situation we opt for a separate Christian organization this is, it is to be hoped, a decision prayerfully made. But it is **our human decision.** It is made in response to a particular situation. It is also a decision that **might** be erroneous; the fact that other Christians have decided otherwise is enough to show this. If one keeps the issue about Christian organization in the above indicated perspective there is room for discussion.

Toronto, Ont.

Prof. H. Pietersma.

•

"Wat Dr. Kuitert schrijft is niet zo verrassend nieuw voor ons. In de 20 jaar dat wij hier zijn, zijn er velen ook onder ons geweest die hetzelfde gezegd hebben. Zij hebben het moderne woord "niet haalbaar" niet gebruikt, maar zij noemden het "impossible". Een Christelijke school of een Christelijk Vakverbond vonden zij onbegonnen werk. Wij zijn in Canada en moeten volgen wat hier de gewoonte is, meenden zij, Dit waren niet alleen Christen Canadezen, maar ook leiders in de Chr. Ref. Church. Het is 20 jaar lang een strijd geweest of b.v. Gods Koninkrijk gebouwd moest worden in "the field of labour". Maar God heeft ons geleid en staande gehouden. Gods Woord en gebod kent niet een "niet haalbaar". Daarom is het wel moeilijk, ook financieel. Maar het is een vreugde als God immigranten gebruiken wil, gewone mensen met een weekloon. En als allen meehielpen, dan zaten velen er gemakkelijker voor dan nu. Wij apen niet Dr. Kuyper van de 19e eeuw na, maar wij volgen wel de beginselen die Kuyper in de bijbel gevonden heeft. En daar plukken Prof. Kuitert en wijzelf de vruchten van.

Woodstock, Ont.

Mrs. G. Vandezande.

THIS VIEW OF MOUNT ROBSON, highest peak in the Canadian Rockies, is probably the highlight of motor travel through the mountain passes of British Columbia and Alberta. From Mount Robson's glaciers come the beginnings of two of the west's mightiest rivers, the Fraser and the Thompson. With completion of the latest motor route through the Rockies — British Columbia's sweeping Yellowhead, which carves its way through the land of lakes and mountains to cross the Great Divide and emerge at Jasper — its scope has now been widened to take in what is already being called the Fabulous Figure Eight (FFE) tour. (Financial Post Photo)

Ready for the Question?

Dr. Kistemaker did not answer any one of the six questions raised by Professor Pietersma (C.C. of Oct. 18, 1968). The six questions were presented to start a discussion which is long overdue, said Pietersma. But Kistemaker judged that we were not ready for the questions of Pietersma. He merely stated that we should continue to do Reformed theology in the line Aalders-Gispen-Young and that Reformed theology is not static but dynamic. He repeated his belief that the account of Genesis I is the faultless recording of an unbroken chain of oral tradition, and he charged all of us that if we want to say anything **about** this text, we must first get it **out of** ("ex") this text. Pietersma had asked questions about the nature of history-writing in the Bible and the human factor in Bible-writing. Pietersma thought that his questions should be dealt with in prayerful discussion, and that without delay. Obviously Kistemaker did not think so. Or, maybe, he believed that he had dealt with the issue. There is something in his last paragraph which sounds a bit irritated: If you have a sound scriptural approach, I'll join the debate; and then only on the issues — no personal predelictions. (That last one is pretty good: It would be a blessing if the name of Kuitert could be avoided in the next ten issues of Calvinist-Contact.)

To me it seems clear that Kistemaker considers Pietersma's questions out of order.

My sympathies are divided: I think I can understand the impatience of Professor Pietersma, and how he will feel 'brushed off' after Kistemaker's reply. But I think I can also understand why Professor Kistemaker does not want to enter into the questions which were raised. I know he is intelligent enough to understand the questions of Pietersma, but he does not believe that this sort of discussion will give us "a deeper knowledge of the Word of God" and he cannot see that it "will be of service to the Church". And this standpoint will have many supporters. There are countless questions which we have not raised in the Church because we believe they will do the Church more harm than good. In suppressing these questions we have been led partly by wisdom, partly by fear. In part at least it was wisdom. The upbuilding of the Body of Christ is the guiding principle also in deciding what questions we are going to tackle. For instance, if someone were to start a drive to remove all Christian school offering blocks out of our churchbuildings and Art. 71 out of the Church Order, he might find arguments in the Bible and in the Calvinistic theory of 'Sphere Sovereignty' which I would have to grant to him. Yet I think I would oppose such a drive with all my power, because I would think that such an instigator could not be moved by love either for the church or for the school, and that such a drive, under the present circumstances would cause damage to both.

Wisdom teaches that not all questions should be tackled and not all arguments must be pursued. In every family, (catechism) classroom, association, church, questions are suppressed by responsible people. Before dealing with an issue one should ask why it is brought up and, often, by whom it is brought up, and, often, where this will lead us if we take it up.

I have just been working on a sermon about Abraham's sojourn in Egypt where he told the Pharaoh that his wife was his sister. (Gen. 12:10ff). It has always bothered me that Abraham tried the same trick on king Abimelech of Gerar (Gen. 20) and that (of all things) also Isaac told the same old lecher Abimelech that his wife was his sister (Gen. 26). I know very well that there is a "higher critical" theory which says that these are three accounts of one tradition which are presented to three different stories in the edition of Genesis as it has come down to us. But I am not going to bring this up, next Sunday. I am not even going to **raise the question.** I don't think it would be **wise** to do it. The sermon — of all things — must edify the Church.

When are we motivated by wisdom and love and when are we ruled by fear and our own uncertainty in refusing to deal with a question? That's quite a question in itself.

A church can become so open to questions that all certainties seem to be lost. Nobody knows where he is at. The situation is one big questionmark. But when does such a situation arise? One way to bring it about is to suppress legitimate questions over a long period of time. Then, when finally the lid blows off, the damage cannot be overseen.

After all that has been written, there are still a few questions that should not be ignored. One legitimate question concerns the nature of Biblical narrative. In other words, Pietersma is still entitled to an answer.

Andrew Kuyvenhoven.

•

EDITORIAL POSTSCRIPT

This is a good suggestion of Rev. Kuyvenhoven: to eliminate the name of Dr. Kuitert for the time being. After all, our discussion concerns the issue, not the name of one theologian.

We are not opposed to opening our columns for an exchange of thought as far as that is possible within the scope of and the aim of our paper. By this we mean that Calvinist-Contact is not a theological journal. Those who wish to participate in the discussion should keep the audience of our paper in mind.

But there is more. If we make room for such a discussion, we feel that we cannot do this without any editorial responsibility. It should be a prayerful discussion (as professor Pietersma puts it) and the questions should be legitimate (to use the words of the Rev. Kuyvenhoven). Such a discussion should, in our opinion, be based on the conviction that the Bible is the infallible revelation of God to man. Therefore it should be on the basis of scriptural thinking. Or, to quote professor Kistemaker, if we want to say anything about a text, we must first be sure that what we say is in this text. We cannot permit liberal thoughts to creep in.

It can happen therefore (we hope not) that we have to disqualify certain letters or that we have to ask the correspondents to rephrase their thoughts. We feel that we have to make these restrictions for the well being of our reformed community, and maybe also as a matter of wisdom.

Editor.

FRYSK TONEELSTIK

Yn forskate advertinsjes yn C.C. hawwe de Friezen lêze kinnen, det d'r plannen binne om wêr in Fryske youne te hâlden yn Jarvis. Der scil in prachtig toneelstik opfierd wirde fen Abe Brouwer, de bikende scriuwer fen "De gouden swyppe".

Dejinge dy't earder soks meimakke ha hoeche harren net to betinken, mar sizze sunder útstel: der moatte we hinne.

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5-5661

Nothing New Under the Sun

(An Appraisal of Recent Trends in Dutch Theology)

by L. T. SCHALKWYK

"Is there anything of which it may be said: See this is new? It has existed long ago in times past."

Ecclesiastes 1:10
(Berkeley Version)

* * *

These days all kinds of ideas come to us from across the ocean.

It all sounds brand-new and not a few are excited about it.

Some say: *Now* we know that *the Bible never meant to say that the tree in Paradise was a real tree, or the snake a real snake.*[1]

Actually all of Genesis 1-11 must be read as a *vision* or a *myth.*[2] In any case it is *not real history.*[3]

The *conquest of Jericho* has *symbolical meaning, because* it is recorded in much more detail than the capture of other cities. Certainly "something of great importance" happened there, but we may never know what actually took place. However, we know for sure that the walls came tumbling down long *before* that event: Jericho had been in ruins for over 500 years when the Israelites came marching in . . . .[4]

Our ideas about the *New Testament* must also be up-dated. In it we find *"words of Jesus" which Jesus never spoke himself.*[5] In the Gospels *he has a splendour which he never really possessed during his life-time.*[6]

Some miracles, like *the withering of the figtree*, are of a *legendary nature.*[7] This *legendary material* is even clearer in the dead-coming-out-of-the-tombs at the time of Christ's death.[8]

In a listing of "facts" we find mentioned the *fact* that *Jesus was the son of Joseph.* But the *Virgin Birth is not fact* in its historical sense.[9]

The early church never has been able to produce witnesses of the Resurrection of Christ. But later *"the apocryphal stories"* develop *this theme.*[10]

* * *

In former years such statements were taboo in the "Gereformeerde Kerken" and we read them with amazement and wonder.

However, these spokesmen go at great length to assure that this is something *new.* They are willing to make public appearances in the Netherlands, Grand Rapids, Toronto and other places to show us that their school of thought is based on modern research[11] and that it is impossible to give the simplistic answer of former years.[12]

* * *

And now we ask: *To what extent is all this* new?

I propose we consult Dr. Abraham Kuyper.

He is the man who had a profound influence in the shaping of the thought-patterns of former Reformed generations. He also was recognized by friend and foe as a man of great scientific knowledge.

Dr. Kuyper, please tell us how shocking these thoughts are to you. Did you hear such things in your age?

Rev. L. T. Schalkwyk is Pastor of the Riverside Chr. Ref. Church, Wellandport, Ont.

Note: *This article first appeared in* Calvinist Contact, *March 15, 1968 in Dutch. It has been taken over, translated into English, by* Torch and Trumpet, *from which this is a reprint.*

Kuyper Speaks

Ah, my esteemed brethren, THAT WHICH IS, HAS BEEN BEFORE.

I myself have experienced the immersion into the (un)reliability of biblical material.

When I was a student at the famous University of Leyden, *Professor Scholten* revealed to us in superb oratory his rationalistic approach to Reformed Dogmatics.

And *Professor Rauwenhof* expounded the brilliant New Testament legends, full of deep meaning and mysterious symbolism. We saw how they had grown in the fertile soil of an enthusiastic, but primitive church.

During one of his lectures he courageously exclaimed that in this scientific age it was impossible for him to believe in the bodily resurrection of Christ. At that moment the entire student body exploded in a spontaneous applause . . .and I, Bram Kuyper, joined in.

This was so different to what we had been used to. We adored the widening horizons and disdained the outmoded faith of the orthodox "School of Night."

All of a sudden it had dawned on us that progressive technology and recent archaeological discoveries had made it ridiculous for us to accept everything from the Bible at face value. Rev. Busken Huët dared to preach his famous sermon on the "legend" of the resurrection of the young man from Nain, placing all emphasis on the significant *message* of this story for all times and ages.[13] How we were enjoying the ripened fruits of Immanuel Kant's rationalistic philosophy. Already in 1793 this enlightened philosopher published a book entitled: *"Religion within the limits of Human Reason."*

* * *

However, by the grace of God, I arrived at *deeper* insights! One of the main reasons was the differing of opinions from year to year.

One of my professors wrote in 1858 that the *Gospel of John* was very reliable *because* the persons mentioned in it impressed him as having been real people. But in 1861 the professor lectured that to his disappointment also the Gospel of John had proven to be unreliable, *because* the persons did *not* impress him anymore as historical entities.[14]

And so everybody felt free to invent his own norm and to mark scripture passages accordingly. The result was a babylonian confusion on the Bible.

Then I decided to rely on the lasting *Authority of God*, rather than attempting to stand on the quicksand of *man's ideas.*[15]

This made it also impossible for me to go along with the view on scripture as advocated by the *ethical-irenical* brethren.

They were the ones who tried to pour the age-old familiar biblical terms into new molds. They went along with much of the higher criticism of their day, but *at the same time* they assured everyone that they stood for the infallibility of God's Word.[16] They were truly born-again, pious men; but they were so impressed by the findings of science that even a dear brother-in-Christ as Gunning, felt moved to write a treatise on "Faith and Criticism." In it he admitted the mythological and unhistorical character of certain Bible texts.[17] In this they followed the pious Schleiermacher, who wanted to "mediate" between scientific thinking and congregational beliefs.[18]

When I turned my back on the doubts of our days, I simply asked this question: What are the claims of the Bible *itself?* It claims to give a trustworthy historical account. Say YES or NO to *these* claims: that is a decision of *faith.*

This ideal I wanted to be worked out by the Free University. Scientific thinking *captive* by the Word. Do not mystify students with the Fata Morgana of modernism, but confront them in each Faculty with the implications of that Authoritative Word.[19]

A Time Like This

Kuyper spoke about his time. Anyone can check the accuracy of these statements by studying the indicated source material. Maybe he spoke for a time like this.

This does not imply Kuyper's infallibility, but we are interested in the *principial* stand he took. By it he restored to honor the down-trodden "Nightschool" of orthodoxy. The congregation was liberated from the oppressive yoke of the clergy-who-knew-it-all. He never regretted to have joined these simple people who bowed humbly at the call of the Word of their Sovereign Father.[20]

But, does it make sense to compare Kuyper's time with ours? In his time people felt "enlightened" already at the invention of the train, the telegraph and Darwin's Evolution Theory.

But how small this all was when compared with the exciting age we live in! The age of space-travel and heart transplants! What did Kuyper know about Existentialism or Calvin about Nihilism? Admittedly, not much!

However, *in principle* the problems of today are the same as those encountered by Enoch, the Preacher, the Reformers or Kuyper.

For according to *one law* all of life develops and — basically — *only two answers are possible.*

In Enoch's days there was also enormous progress. Instead of having to use a hatchet made of stone, Lamech was threatening his neighbors with an iron one. And in Jubal's variety store one could now buy a piece of wood to imitate the sound of birds. They were excited about their flutes! What did they need God for now? The religion of old Adam was hopelessly outdated.

In the early church we find the same tendencies in Arianism; and during Calvin's days we hear about the audacious Carlstadt, Servet. In Kuyper's days it was *Kuenen*, one of the most radical of all Old Testament critics.[21] They all had one thing in common: their faith of "yesterday" was not relevant anymore "today."

The confession of the churches down through the ages has been *either* that of Enoch *or* she accommodated her stand and sanctioned the unholy marriage of Reason and Faith.[22] The off-spring of such a marriage cannot be but de-formed.

Theology on the Leash of Philosophy

A new philosophy is *Existentialism*, where Man occupies a central place. Man has come of age. And whatever moves outside the sphere of his existence, *cannot be verified.* Existentialism, in essence, is Rationalism overhauled.

Professor Bultmann of Germany now has tried to apply this new approach to Scripture by the washing of the Bible in the de-mythologizing process. The key to these gymnastics is: metaphysics — that which falls outside the scope of the visible world — cannot be proven.

The miracles of the Bible and — as of old — the Resurrection of Christ are therefore not "facts." These myths have of course great kerygmatic value, but what is left after this process is a MINI-BIBLE. Depending on the latest style, your Bible may one day be more mini than the next.

And like in former years, German theology blew over to the Netherlands.

Thus we come to understand that Professor Kuitert writes a book which in its English translation is (correctly) announced as: "his conclusion attempts to *combine* (italics mine) the best elements of both metaphysically oriented theology and existentialism." [23]

This is the old and well-known mediation: mix divine truth and human theories together, stir well, and you will not sound too old-fashioned, neither too modernistic. The recipe of ecclecticism.

Thus you should be ready to admit that the message of Easter "cannot be verified" historically.[24]

From this background we now understand Baarda's expression that Jesus' death is a *fact*, but the Resurrection proclamation (kerúgma).[25] How this Bultmann-spirit was haunting the Gereformeerde Synod of Lunteren (1967) is shown by the fact that although the "non-literal" interpretation of the Paradise story was tolerated, it was stated that it was nevertheless "history." It all depends how "massive" history is, explained one delegate after Synod. For the one this is more substantial than for another. Thus they could make a combined statement, while filling it with different contents.

The great difficulty with this procedure is always that Paul accepted "the story of Adam" as fact (Romans 5). And the New Testament is not very ambiguous in stating "that by faith the walls of Jericho fell down after they were compassed about seven days" (Hebrews 11:30). To the writer of the epistel to the Hebrews this was as real as the "being sawn asunder and slain with the sword" of his days (Hebrews 11:37).

The problem for these up-to-date theologians is that nobody doubts the fact that the Gospels *pretend* that all words described to Jesus, were spoken by Him indeed. And then there is that annoying chapter of Paul, where he goes at great length to call up many witnesses of the Resurrection anyway (1 Cor. 15). When Baarda states that "not the Crucified has been raised" [26] the Spirit of Pentecost continues to confess that "the Christ whom you crucified God has raised from the dead" (Acts 4:10). In II Peter 1:16 we read: "we have *not* followed cunningly devised *fables* (Greek: mythos) when we made known unto you the power and the coming of our Lord Jesus Christ."

History repeats itself: hearing these neo-Reformed views one cannot help but be reminded of the *ethical* theology of Kuyper's time.

To them Kuyper's description of the ethical school can be applied in detail: "Pious people who in their evangelical faith surely stand for the free grace of the atoning Blood — but who *in their views on Scripture* dance to the music of modern theology." [27] They *also* try to combine "faith and criticism." They also "accept a process of evolution, reducing the story of the fall to a fairy tale." The ethical-irenical brethren spoke also of a "maturing" of the convictions of the church, until it was recorded in the New Testament.[28] Ethical theology also saw Israel's religion grow up on the same root as pagan religions, till this found its synthesis in Jesus' system.[29,30] Also today "the orientalist and graecus" must teach the congregation what to believe.[31] Also today we witness in the Gereformeerde Churches "an exaggerated emphasis on introductory studies"

(Continued on next page.)

EXCELLENT OUTLINES
for thorough
BIBLE STUDY

prepared by REVS. DR. P. Y. DE JONG, F. GUILLAUME,
DR. R. KOOISTRA, and DR. P. G. SCHROTENBOER.

BEHOLD YOUR KING

Series of Outlines about the Gospel of Mark.

CONTENTS: Behold Your King — The King of Kings Begins His Great Task — The King Presents His Credentials — The Servant-King Attains Unwanted Fame — The King Proclaims The Year Of Jubliee — The King Is Lord Of The Sabbath — The King Is Put Under Pressure — Variety Of Reactions To The Gospel Of The Kingdom — The Growth Of The Heavenly Kingdom — Destroying The Works Of Satan — The Lord Of Life And Death — Growing Opposition To The King — The King Of All The Earth — The Holiness Required By The King — The King Withdraws Himself — The King Instructs And Warns His Disciples — Who Is The King? — The King Revealed In Temporary Glory — The King Shows The Way To His Ambassadors — The King Instructs His Colaborers — Rules For Kingdom Citizenship — The King Is Servant Of All — The Authority Of The King — The King And The Opposition: A Question Of Authority — The Saviour-King Unveils The Future — The King Prepares For His Death — Jesus' Loyal Royalty — The King Is Rejected — The King Is Condemned — The King Is Dead — Long Live The King!

ISRAEL'S JUDGES AND RUTH

in the History of the Old Testament.

CONTENTS: All good things are come upon you — The earth is the Lord's — Israel's pattern of religious life — In wrath the Lord remembers mercy — The Lord is gone before his people — The song of salvation — The Lord comes in peace — The Lord tests his chosen servant — The victory is the Lord's — Israel abuses the Lord's victory — Israel's self made king — The Lord's soul was grieved for the misery of Israel — Desperado, Diplomat, Deliverer — Jephtah's rash vow of dedication — A Nazarite unto God — The Lord wages war against his enemies — A great deliverance by the hand of the servant of the Lord — Samson: the humbled and exalted judge — Stepping stones to spiritual bankruptcy — Israel's anarchy, cultural neglect and false religion — Moral bankruptcy in Israel — Terrible sins and sovereign grace.

ABOUT RUTH: The covenant God brings his own from afar — Man's extremity is God's opportunity — Nothing is impossible with God.

PRICE PER COPY $1.25

Order immediately so that your meetings can make a good start

Published by

GUARDIAN Publishing Company Ltd.
Box 312 — Station B — Hamilton, Ont.

Service for Life

HOLLAND LIFE
INSURANCE SOCIETY LTD.

Symbol of Security
. . . since 1807

HOLLAND LIFE BUILDING 1130 BAY STREET TORONTO 5, ONTARIO

Nothing New Under the Sun

(Continued from page 7)

and professors write complete workbooks that show the (sometimes doubtful) background of the Bible, explained in simple terms for the enlightenment of the congregation (*"Cahiers voor de gemeente"*).

Yet every critic does not neglect to add a last chapter for these simple congregation members, admonishing them to stick to the infallibility of God's Word. Baarda exhorts them that — *even though we cannot say anymore: facts are facts — we yet can rely on this Jesus for time and eternity.*[32]

With Kuyper we have to say that this is too far-fetched.[33] The *uncertainty* of the *salvation-stories* and the *certainty* of *salvation itself* is a contradiction in terms.[34] And what we see is that these books do not foster faith in the "unlearned people,' but that it increases doubt. Is this perhaps the "false science" Kuyper saw looming ahead?[35]

Choose Ye Today

The choice is up to you: Will *Reason* or *God* have the final word? Will we *adjust* our theology to the latest hemline of philosophical style; or do we base it on God's unchangeable revelation? This is a *principial* choice. *How far* you go in one or the other direction is of secondary importance.

Just listen to Kuitert. He describes the present situation in the Netherlands as follows: *"How far* may we or must we go along with these changes? Theologian B disturbs group A because of his new theological statements, but he in turn is frightened by theologian C who wants to change even more ideas."[36] In this connection we should point out that Koole[37] and Kuitert[38] both want to retain as *fact* the resurrection of Christ, whereas Baarda places it in his list of kerúgma only,[39] while C. Augustijn is considered to be more radical than Baarda. It all depends how far you like to go, or feel that you "have' to go. It depends on whether a story makes a trustworthy *impression* on you, whether certain *archaeological* findings are decisive in your opinion, which "sources" you accept: oh, the fabric of your mini-bible depends on so *many* things.

In final analysis it depends on your choice: between a Christ, shaped out of historical reconstruction, or: a Christ, as painted before your eyes by Holy Writ.[40]

How do *we* want to fit in, in the *rhythm of Church History?*

In so many denominations, it is sad to note how it started out with a staunch biblical faith, slowly reduced to a revised faith. At a *certain stage*, as faith in Bible weakens and faith in science grows, *then* they discover that their faith is out-moded, *then* "their eyes are opened" to see how far they are behind. *That feeling comes only to those who bow their knee to Baal Human Brain.* And, reasoning from his viewpoint, Dr. Buskes rightly argues that the Gereformeerde Churches were rather late in having their eyes opened.[41] *He* saw this already back in 1926, together with the enlightened Dr. Geelkerken. REVISIONISM we find in the church of the first centuries; it crept into the German-Lutheran church, the Dutch Calvinistic State Church. We can witness also that some Presbyterian churches in the United States and Canada have not escaped this Demon, which Calvin battled so courageously in Geneva.

Just as Revisionism in Russia means a weakening of the undiluted revolutionary ideas of false Messiah Karl Marx, so Revisionism in the Church is a weakening of the undiluted Gospel facts of the true Messiah Jesus Christ.

Are You Getting Tired?

The swinging of the pendulum can make one so despondent. Is it not utterly discouraging to note that the issues of Kuyper's days are facing us again today? They also knock at the doors of our denomination. Yes, *all things* were *so tiring* even in the past (Ecclesiastes 1:8).

At great cóst we are building Christian churches, Christian schools, Christian organizations! But what will be the attitude one or two generations from now? Are we not caught up in a *vicious circle?* (Ecclesiastes 1:6).

What God asks from *you*, is nothing but to take *your stand* in the situation as it faces *you* today. *You* play your part now, *that* is your responsibility.

Those Bible statements are so dependable:

;Truly, truly, I say unto you: There is nothing new under the sun . . . .

---

1. Cf. article Dr. A. Kruyswyk, *Centraal Weekblad*, October 7, 1967. Also: Dr. P. G. Kunst in *Amsterdamse Kerkblad*, September 29, 1967.
2. Th. Delleman, *Begin en Nieuw Begin*, pp. 11, 12.
3. Dr. J. L. Koole, *Verhaal en Feit in het Oude Testament*, paragraph 51.
4. *Ibid*, p. 60.
5. T. Baarda, *De Betrouwbaarheid van de Evangeliën*, p. 64.
6. *Ibid*, p. 52.
7. *Ibid*, p. 84.
8. *Ibid*, p. 84.
9. *Ibid*, p. 47.
10. *Ibid*, p. 51; Vide C. Augustijn, "Om de historische Jezus," *Gereformeerd Weekblad*, June 16, 1967.
11. Baarda, *op. cit.*, p. 63.
12. Baarda, *op. cit.*, p. 86.
13. J. C. Rullmann, *De Strijd voor Kerkherstel*, pp. 134, 135.
14. Dr. A. Kuyper, *Fata Morgana*, pp. 44, 73.
15. Vide: Kuyper, *Het Modernisme een Fata Morgana op christelijk gebied, 1871*; Kuyper, *De Hedendaagsche Schriftkritiek in haar bedenkelijke strekking voor de gemeente des Levenden Gods*, 1881; A. Kuyper, *Confidentie*, 1873.
16. Kuyper, *Schriftkritiek*, p. 22.
17. Kuyper, *Confidentie*, p. 11.
18. Kuyper, *Schriftkritiek*, p. 24.
19. Kuyper, *Band aan het Woord, Hoe is Eene Universiteit aan het Woord van God te binden?* 1899, p. 37.
20. Kuyper, *Schriftkritiek*, p. 16.
21. *Ibid*, p. 53.
22. Vide Genesis 6:2.
23. Eerdmans' Spring Catalogue, 1968, p. 4.
24. Baarda, *op. cit.*, p. 51.
25. *Ibid.*, pp. 47, 50.
26. *Ibid.*, p. 51.
27. Kuyper, *Schriftkritiek*, p. 22.
28. *Ibid*, p. 51.
29. *Ibid*, p. 34.
30. Vide Delleman, *op. cit.*, p. 13.
31. Kuyper, *Schriftkritiek*, p. 42.
32. Baarda, *op. cit.*, p. 86.
33. Kuyper, *Schriftkritiek*, p. 36.
34. *Ibid*, p. 57.
35. Kuyper, *Tweeërlei Vaderland*, 1887, pp. 37, 39.
36. Dr. H. M. Kuitert, *De realiteit van het geloof*, p. 216.
37. *Ibid*, pp. 44, 54.
38. *Ibid*, p. 179.
39. *Ibid*, pp. 47, 68.
40. Kuyper, *Schriftkritiek*, pp. 61, 63.
41. Dr. J. J. Buskes, *Hervormd Nederland*, September 30, 1967.

SUPPORT
YOUR CHURCH IN ACTION!
Christian Reformed World Relief Committee
2850 Kalamazoo Ave. S.E.
Grand Rapids, U.S.A.
Mich. 49508

SALEM provides Christian Psychiatric treatment through her
OUTPATIENT CLINIC
which is held on SATURDAYS at
100 REXDALE BLVD., REXDALE, ONT.
Appointments preferably to be made by the family physician, by calling 416-247-1449.

DATUM CENTRALE

November 2	Opening van de Nederlandse Bazaar in Toronto.
November 3	Friese Dienst in de Westmount Chr. Ref. Church te Strathroy, Ont.
November 8	Mission in Nigeria. Rev. C. Persenaire will speak about his work in Nigeria. Calvin Chr. Ref. Church, Dundas.
November 10	Youth Talks at 8.45 in Immanuel CRC, Hamilton, Ont. Rev. Kuyvenhoven speaking.
November 12	Annual Meeting Christian Farmers Federation, First Chr. Ref. Church, Brampton, Ont.
November 20	Frysk Toneelstik "Operaesje Japinga" yn Jarvis Community Hall.
November 23	Bazaar Willing Workers for Calvin Chr. School, Hamilton, Ont.
December 19 Hamilton	Christmas Oratorio "Bethlehem" by Hamilton Chr. Choral Soc., Grimsby Chr. Choral Society and Hamilton Youth Choir.
December 26 Grimsby	Christmas Oratorio "Bethlehem" by Hamilton Chr. Choral Soc., Grimsby Chr. Choral Society and Hamilton Youth Choir.
December 28	Hockey Tournament, Physical Education Building, Guelph University.
February 22, 1969	Toronto: Annual Meeting of the CJL Foundation. Speaker: Dr. Bernard Zylstra.

De meeste van deze samenkomsten zijn geadverteerd in ons blad. Wij verwijzen naar die advertenties voor verdere bijzonderheden.

THE WORLD AROUND US

LAW AND ORDER

That there is a problem in our society today no-one has to be told. Daily we read in our newspapers of renewed revolts, protests, marches, and disturbances of the peace. The last similar wide-spread social unrest occurred more than one hundred years ago. Europe in the two decades after the fall of Napoleon presents about the same picture to us as we are experiencing now. The four great powers settled the political situation of Europe in Vienna, but soon Europe was aflame with unrest. In 1817 a student revolt occurred in Germany, followed by a revolution in Spain in 1820; in that same year the Duke of Berry was murdered in France, and there was also a revolt in Naples. The following year there was a revolt in Piedmont, then in 1825 the Decembrist revolt took place in Russia, followed in 1830 with uprisings in Belgium, Poland and France. Europe remained restless all through the thirties and exploded in 1848, when there were revolts and clashes in almost every major city in Europe.

The causes for the uprisings then were the rising tide of nationalism in Europe where nationalities demanded to have a voice in determining their own destinies, and the liberal attitudes that permeated society which demanded that kings and governments give them constitutions and basic safeguards for their life and liberty as well as giving them a voice in the formation of their own governments. The national tendencies were fore the most part rudely suppressed (with the exception of Italy and Belgium), but most countries did get a liberal constitution and an elective government of some sort, while basic liberties were guaranteed.

But today the revolts and riots occur in just those countries that have liberal traditions, elective governments, and in general a large amount of freedom for the citizens. Why then the civil unrest today? Have restrictions crept into our society that deny a certain portion of the people the freedom they feel they deserve? Or are some groups reaching for so much freedom that it borders on anarchy? Do some people feel that 'liberty without responsibility is anarchy' is an anachronism and that we should have only freedom without any restrictions whatever?

All those who protest, whatever it may be, have one thing in common — they are a minority group. The groups may be as divergent as the Negroes in the United States, the Indians in Canada, or the students in every country that has seen their protests. All the minorities want to see changes, and since they can not get the changes through the normal democratic process, they demonstrate — either violently or non-violently. When protest started a little more than a decade ago, the smug majority was all in favour. They believed that the Negro had indeed cause for discontent; they understood (or thought they did) that some of the colleges did not give an education necessary for today's modern world; they were rightfully indignant when through demonstrations some of the scandalous conditions on our Indian reservations became known. But those days are gone now. Today the smug majority has seen what a full-scale riot can do; they have watched Newark and Detroit burn, and have seen the police in action in Chicago. They have become afraid: afraid for the property they work so hard to get, for the nice home, the good furniture, the deterioration of the neighbourhood, the desegragation of their school. They begin to agree with George Wallace that the police should have more power, that maybe looters should be shot when caught in the act and that much of the riots today are instigated by communists. Who else would want to destroy our beautiful North America except for the communist? If these hot-headed students would only wait a little the school curriculum will be changed to give them a bit more freedom. If the Negro would only be a little patient he will see that his lot is improving. Has it not improved already over the past few years? Why does Lena Horne not stay quiet for a while; does not she realize that the Department of Indian Affairs is conducting an investigation on the reservation problem? If those young people opposed to the Vietnam war would just wait until the Paris peace talks are over and Hanoi and Washington have settled the problem, things would be much calmer and easier all around. This is the reasoning of the not-so-smug-anymore and slightly afraid majority.

But the minorities answer that they have heard this 'why don't you wait?' answer before and that it always remains the same. The Negro answers that the whites have had one hundred years to do something but that very little has been accomplished. Sure, some of us have a better chance now, but the economic and social pathology of the slums has worsened in the past decade, not bettered. The annual income difference between black and white families in 1947 was $2,174, but in 1966 this had grown to $3,036. And now you ask me to wait. What for? The last word of the refrain from We Shall Overcome used to be "someday", but now it has become "Freedom Now". Militants like Malcolm X and Stokely Carmichael decided that The Man's timetable was not the right thing anymore; they do not believe in Whitey's goodwill: they echo Isaiah and ask, "What mean ye that ye beat my people to pieces and grind the faces of the poor?" The young draft dodger, or the draft burner comes back with a similar answer. You do not feel we are wise enough to vote for our governments, but you do feel we are good enough to be sent overseas and be shot in a war we have not made, we do not believe in, and we want no part of. If you really believe that South Vietnam endangers the existence of this country, that we will be taken over by the communists if Saigon falls, why do you not go over there and fight smug majority. Leave your high paying job, your new car and your fancy house and go and fight for what you believe. Do not ask us to go for you. We wish to live our own lives, to find a marriage partner, to finish our education, to find a career somewhere that we feel is worthwhile and interesting.

The argument of the protesting student runs along the same lines. The universities on the continent have changed very little in half a century. They used to be places for the elite, the future leaders of our countries were trained there. What have those leaders brought us? Two world wars, Korea, Vietnam, and numerous smaller incidents they have involved us in, the slums today are larger than they were in 1910, more people go hungry every day, social alienation is worse than it has ever been. And now you want us to wait so we can also become a product of these schools? We can not afford to wait. If we do not push for reform now, our children may live in as rotten a world as we are forced to now.

The arguments can be extended infinitely. They have been stated over and over again in different words and in various languages. The idea behind the multitude of words is the same. The minorities want change and they want it now! Their concern and their urgency is justified. **Too long have we tried to run the atomic age with** political tools from the steam age. What the smug majority has lost (if it ever had it) is the ability to put the accent on PEOPLE. No one wants to put either the blame or the credit for something on people. We do not say that the Russian people are trying to gain control of South Vietnam, we say "communism' is to blame. The people of Germany did not make war on us, it was Nazism that brought all the evils about. The high cost of living is blamed on strikes not on workers who want higher wages. Somehow we have lost the ability to see that all our difficulties are made by our own specie. Does this strike too close to home? Are we afraid to identify ourselves with the problems in the world? Why do we always blame systems, circumstances, ideologies, etc.? Surely all these things are only creations of people, of you and I? Once we understand that the problems of the world are caused by us and can only be rectified by us, and by us personally, not pushing it off on some government agency or some other institution, only then will we advance with our world society.

We as professing Christians are especially responsible for this. When we received the command 'love your neighbour as yourself', it did not then and does not now, mean just the people in the church; it means the protesting student, the revolting Negro, the unsatisfied Indian. Only by getting personally involved do we follow God's commandment and do we begin to see that others may have a legitimate complaint.

J. J. Bout.

Mission in Nigeria
THE CALVIN CHRISTIAN REFORMED CHURCH
DUNDAS, ONTARIO
invites you to attend its meeting
NOVEMBER 8, 1968 at 8 o'clock
in which REV. C. PERSENAIRE will speak and show slides of his work in Nigeria.
EVERYONE WELCOME!

FRYSKE JOUNE YN JARVIS
WOENSDEI, 20 NOVEMBER, youns om 8 ûre
scil yn Jarvis Community Hall opfiert wirde:
"Operaesje Japinga"
Fleurige komeedzje yn trye bedriuwen,
fen Abe Brouwer.
Kaertsjes binne forût to kryen foar 1 dollar by D. BUMA, R.R. 1, Jarvis, Ont. en L. MIEDEMA, R.R. 5, Waterford, Ont.
Gean kaertsjes by de doar. Order by cheque or money order.
KOFJE MEI KOEKE FRY.

REIZEN NAAR NEDERLAND
is onze specialiteit
Doordat wij zoveel oud-Nederlanders onder onze passagiers mogen rekenen, kunnen wij vaak, door het hoge aantal boekingen, zeer voordelige prijzen aanbieden.
Vraagt nu vrijblijvend inlichtingen betreffende:
Prijs en afvaartdata per schip.
Het over laten komen van familieleden.
Normale tarieven per vliegtuig.
Onze VOORDELIGE Groepsreizen, al dan niet met gebruik van vrije auto.
Service is niet slechts een woord, het is:
BRANT TRAVEL SERVICE
552 BRANT STREET,
Burlington, Ont. 632-0720
Bij geen gehoor: 637-1172 - 632-8193

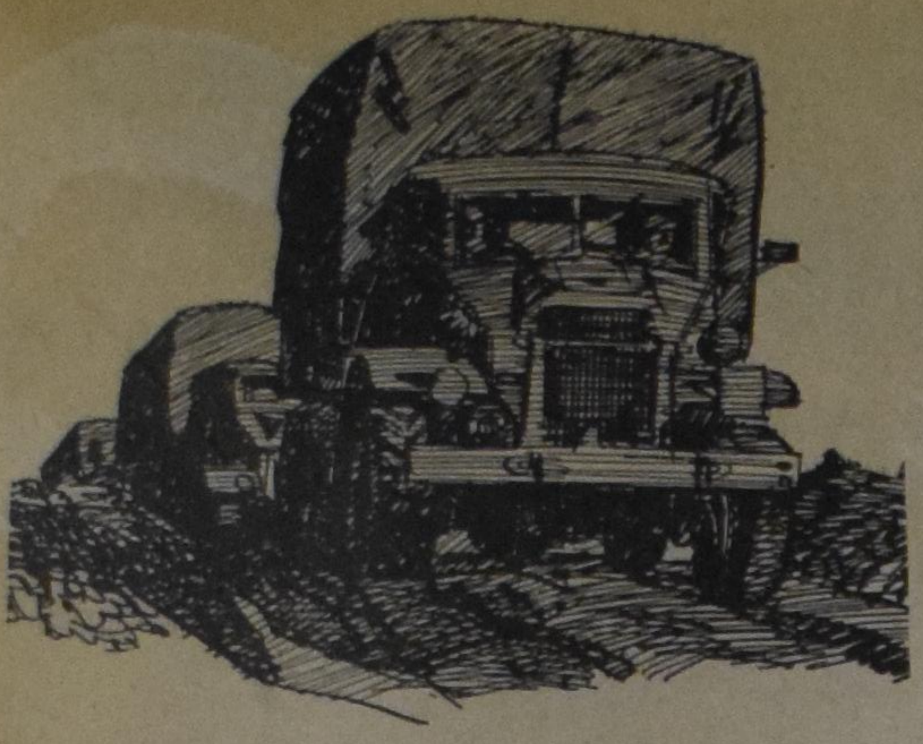

D-DAY

A SHORT STORY

by

Cor W. Barendrecht

(This story was written upon the completion of two creative writing courses. The story first appeared in "Display VI", a magazine for the arts, published by the Grand Rapids Junior College.)

There was a strange sensation in the air. I had about the same feeling when German airplanes came flying so low I could see the crosses on their bellies. I saw their shadows coming down the bay window in the family room. They were shadows like the Greek crosses on the bellies of the planes, only bigger ones. There was shooting from machines guns and mortars. A shadow came down and shattered abruptly, diffusing the light on the window in a strange mixture of light and shade. An airplane exploded in the air and a burning wing barely missed the house.

"Get away from that window," dad shouted.

I didn't understand what is was all about. Everything happened as in a dizzy spell. The shadows, the explosions, the anti-aircraft fire that followed, the simultaneous howling of the sirens on the rooftops, the shouting, and the sudden sense of panic that came over me seemed like grey clouds hovering low over my head. I felt as if I was locked up between heaven and earth. I used to get the feeling while walking in the density of the forest with mountains ahead and mountains behind. And beyond and around the mountains were other mountains, as high and as threatening as the first ones.

"There's a war on," dad said. "We must all stay inside until the clear signal."

We went to the unused room which was sheltered by four brick walls. One wall had a small high window, too high to reach. Besides, it had been pasted shut with wallpaper, so it really did not serve any purpose. There were old pieces of furniture that were never used. Sentimental value only; old family pieces and some that belonged to the folks' starter set.

We made thin strips from old newspapers and pasted them in a checkered pattern on the bay windows. The paper would keep the windows from breaking when the house was trembling because of the bombing and shooting. It might save a life if chips of hand grenades flew into the window. The paper would hold the pieces of glass together.

I had looked out into the street through these windows for four years, and nothing ever seemed different. The electric lantern in front of the house had not been lit for months because there was no power in the line. The gloomy three-story buildings were leaning together, making the entire street look like a solid wall of bricks. The road between the two massive blocks of buildings was paved with cobble stones, discolored here and there with patches of manure, dropped in passing by the horse of the milkman and the horse of the bread peddler. The sidewalk of grey patio stones was offset by five lantern posts at regular intervals from one end of the street to the other. The lanterns were all identical, except for the lower parts that were faded from the abuse of street dogs. The dogs came by two or more, stopping briefly at the lanternpost, lifting one leg, and moving onto the next post. The street was ugly, but I had looked at it so often that I no longer noticed how unsightly it really was.

But today there was something different about the street. The Nazis who lived halfway down the block were loading their belongings onto a hand cart. They wore black uniforms with red patches on the shoulders. On the round collars the letters SS were embroidered in gold. There were also some German soldiers standing on the street corner. The one with the chrome button on his collar talked a lot with short, impatient gestures. Then they all raised their right hands and clicked their heels. I could hear the thump like a hundred steel shovels all dropped at the same time. They marched off, shouting, "Sieg Heil! Sieg Heil!" a little faster at every step.

When they turned the corner, the street was silent again. Across the street a door opened and to my surprise I saw dad hurriedly crossing the street. He seemed small against the tall buildings. He measured a lucky five foot six with his shoes on.

"Most of a man's work is close to the ground," he would say in a jesting way. He took me for long walks through the nearby woods. He liked to walk with a cane which he used to push the brush aside and to point out unusual specimen of nature. He stopped to show me a wildflower hidden under the ferns and greens and seemed to know every plant by its common and Latin name. But he could also put down the stick and use his bare hands when a verbal correction needed reinforcement.

With short, impatient steps he walked toward our apartment.

"What did the B.B.C. say," mother asked as she opened the door.

"The Germans are being pushed eastwards at Normandy, and the National Socialists are getting scared and are moving ahead. It can't last much longer."

"Thank God." She was holding his hands in hers.

"I must go now. Take care of the kids."

"Be careful. I'll leave the door unlocked."

"Dad working tonight?" I asked when she came back from the portal.

"Yes, a dangerous job these days," she said. There was concern in her voice. She worried when dad went out. Not only was his vision very poor at night, but he also lacked all sense of direction in the darkness. He had papers that permitted him to be on the street after curfew time, but they did not guarantee his safety. After that night when the Nazis had dropped a gasoline can from the rooftop he had become a little more careful. He had come running home like a wounded cat.

She sat down near the fireplace and picked up a basket full of socks that needed mending. She selected one with a hole the size of an egg and seemed determined to devote the entire evening to the inhuman task before her. Then her skilful hand stuck the needle into the sock, a little way up from the edge, and travelled across the vacuum to the other side, again a little from the edge. Then the needle moved over a strand, and dragging a thin cotton thread behind it, moved back again. Mother kept manipulating thread and needle until a pattern became visible over the gap. I had found a warm spot on the floor near the fireplace and watched her spinning her web.

"What's dad doing outside at night?" I asked.

Mother dropped the sock in her lap and held her index finger over her mouth.

"The less that is said, the better it is," she said.

"But dad said it can't last much longer."

"That is what he said," she said slowly. She did not seem to believe as yet that the war would be over almost any time. Her eyes were staring at an empty brass candlestick standing over the fireplace as if it were a religious relic.

"I still hear the footsteps of soldiers down the street. The rain hits the window and rushes down the downspouts. They stop at our house and ring the bell and pound the windows as if there were a holocaust.

"'Is there any copper or brass in the house,' they said in German.

"'Nothing,' I said. It was the truth. The little copper we had was an old vase from grandma and an old fashioned hot coal footwarmer, and these items were hidden in the toolshed behind the house.

"'Where is your husband,' said a young soldier. He didn't look older than eighteen.

"'I'll call him.' I brought your father from the backyard where he was tending roses — the only thing of beauty they left him.

"'Yes?' he said.

"'Show your papers,' said the soldier.

Dad showed him the identification papers.

"'Your age and occupation still the same?"

"'No and yes; what's this all about?"

"'All men between eighteen and forty are to report to headquarters. Come with us."

"They took him to the East school where they made their quarters and forced him to work as an heating engineer. In a way he was lucky; the other man they took were digging manholes in the frozen soil.

"'I don't really mind the work,' your father said. But he was developing a little nervous twitch on his left eye which told the truth more accurately than his rationalizing words.

"And now he goes to heat the fires every night. And after that he does some work for the underground about which he doesn't talk even to me. I just hope nothing happens to him before the end is here."

It had grown dark in the family room. Mother drew the black window shades to prevent the light from shining out into the street. She looked tired. Deep grooves curved under her eyes. She lit a parafin lamp. By the light that fell on her face I saw that she had a deep wrinkle on her forehead. Her blue eyes seemed even warmer in the light. A thin line of smoke rose to the ceiling. It made black spots on the plaster. While looking at the smoke and the curdling forms above me, the feeling came over me again. At once I saw burning airplanes and shadows like large crosses all around. The smell of smoke and the crackling of burning wood annoyed me. The darkness clutched at me. I couldn't stand it any longer.

"I've got to get out for a while," I said.

Mother understood. She reminded me of the curfew time as she closed the door behind me. I walked across the street to see if Roy Verkerk was home. He was ready to come outside. He always wanted to get out of the house. He was restless and aggressive because the Germans had taken his father after they accused him of listening to the B.B.C.

Roy's father hated Germans. Whenever he approached a soldier in the street he spat on the ground and passed him on the opposite side of the street in a wide circle. He despised the Germans more than cabbage soup. Meneer Verkerk was the roughest and hulkiest man on the street. He walked with big steps and Roy always had to run to keep up with him. When he talked you could hear him almost a block away. I don't think Verkerk could keep a secret from anyone. When he met someone he knew in the street he shook hands and put one big hand on the other's shoulder like a lion clawing at small game. One night he was drunk when I heard him outside howling, "Darling we are growing old . . . ." Peeking through the window of my bedroom which was on the street side, I saw him standing right in front of me — a giant hugging the lanternpost. Then he swore, awful growling curses, and staggered homewards.

Roy liked his father. He said you should know him better and you would find he had a heart for people. He did not know where his father was, but he was determined to find out.

We started out as usual, scoutstep. Forty steps running, twenty walking. At the end of the street we slowed down.

"They say four men got killed down East Indies Lane," Roy said, "Let's go and look. Do you suppose my dad . . . ." He hesitated. "Do you suppose he could . . . ?"

"I don't know," I said.

I remembered seeing a dead dog run over by a car. Its guts lay outside on the street. There was blood running out of the open wounds. I had felt like throwing up at once. My stomach had growled and felt as if it was turning upside down. A policeman came by and shot the dog. My head swam. I had never seen a dead human. I had asked mother about it and she said it was the same for people.

I wanted to run back home and quietly sit down and watch mother mend socks in the family room. But I was afraid Roy would think me a coward, so I kept walking toward a dark looming unknown.

We turned into Queen's Lane. There was not a single tree left. People had once come here for a walk because of the splendor of trees and the rare birds that nested in them. They came to feed the pigeons and sit around chatting on wooden benches and listen to the songs of nightingales. But during the cold winter they had come at night and chopped down the trees and stripped the wood off the benches. The birds had left one by one as if they sensed the presence of an eagle overhead. The night was filled with hatred and fear of death.

"Do you ever dream?" Roy said.

"Sometimes I do," I said.

"I dream often. I see a row of dead trees and it's dark all around; the wind rushes through the trees and they fall down. I am fighting the storm but it keeps howling. I see a face in the tree. I pull and pull, but the tree won't move. I scream loud and it wakes me up. Then I'm scared."

"Do you think they will shoot him?"

"I don't know. It frightens me."

Streetcar number thirteen came down the bend on East Indies Lane. We hurried to the safety island and waited until the conductor blew his whistle. As the car began to move, we jumped on the outside stepping board and hung on until the next stop. We jumped off the riding car and ran across the street. The conductor made a fist as us.

The street was divided by two streetcar tracks. Beyond the lanes on each side were rows of houses, broken by a florist stand on the one side and a liquor store on the other side. We walked close to the houses for about five minutes and came to the liquor store.

There were four shrouds on the sidewalk where the men had been shot. We asked a lady what happened but she said we were too young. So we turned to a man of maybe fifty who sat by one of the shrouds shaking his head. He leaned his elbows on his knees and his head rested in his hands while his fingers moved restlessly through his hair. I felt sorry for the man, so I tapped him on the shoulder and asked what happened. His face was pale and his lips were thin when he looked up. He hardly seemed to hear what I said. So I asked again. Then his lips moved slowly. In a low and toneless voice he said,

"These men were picked up from the street at random by the Germans. They said someone dynamited a German car. This one here was my son." He pointed to the body near which he sat. A tear of anger mixed with grief burned in my eye. I quickly wiped it off. There were a lot of flowers thrown on the shrouds. A woman with a black veil stooped over a body, making the sign of the cross.

"Disperse!" shouted a German soldier. We pulled the old man away from the body of his son and hid him behind a privet hedge. The old man was wailing. We saw the soldier carry a sign. He nailed in onto the brick wall just above the bodies. Then he clicked his heels, and said, "Sieg Heil!" but nobody moved. He took his seat behind the driver. When the jeep drove off we came out to look. The sign was in German; curly letters in black print. Underneath was a translation in smaller letters. It said that death would come to anyone who sabotaged the Third Reich as these four man had.

Something inside of me was pounding so hard I could almost hear it. My head felt funny. I closed my eyes because I couldn't

(Continued on next page)

ENDING HER LAST LONG VOYAGE, the Harry W. Adams, last of the Bluenose-type fishing schooners that worked the Grand Banks of Newfoundland, sailed into Toronto Harbor to slip into her final berth. Her skipper, Capt. Samuel Pardy, 67, sailed her up the seaway from Lunenberg, N.S. to be used here either as a floating museum or for Lake Ontario tourist cruises.

D-DAY

(Continued)

see for a moment. When I opened them again I saw long white hair curling over the collar of a shirt. I recognized Roy.

"You were staggering," he said.

"I felt dizzy," I said.

We walked up East Indies Lane, keeping close to the house as it was past curfew time.

"Father was not there," said Roy, "I looked under the shrouds." He looked pale and tired.

"I'm sorry," I said clumsily. "What did they look like?"

"They look all blue and purplish red. One had his eyes open and stared right at me. I felt like screaming and running away. But I wanted to be sure so I looked at all of them. Let's get out of here.'

We hurried down the street; away from those shrouds and smelling bodies and toward home where there was light and air. The street looked gory and it smelled of decomposing garbage. My nose was itching so I wiped it with my sleeve. There was a shadow sitting in the gutter by the sidewalk. When we came closer we saw it was a man. He was taking off his shoe. We stopped, hoping he would not see us. He held the shoe in both hands and began chewing the leather sole. His face was unshaven, his jawbones stuck out and his eyes were deeply sunken. In that position the man looked like a rat in a garbage can. I held my breath as I thought I recognized him.

"Is that Meneer Manier?" I said.

"That's him," said Roy.

Mr. Manier was our schoolteacher. He was known as a perfectionist. If anyone would make one mistake in a French theme, the teacher would have him rewrite the whole theme. He always talked about manners. The boys would have to open the door when girls would come into the class. The way he chewed was embarrassing. Fortunately he did not see us. A gnawing hunger kept his senses spellbound on his shoe sole. I took a deep breath and slowly released the air again. Then we ran past the man.

We came to the Shell station which was about three blocks away from home. There was no gasoline but it sold charcoal instead. Most cars were equipped with a stove like contraption that was kept going on charcoal. The gases coming from the heated wood were conducted into a fire chamber which created the combustion necessary for compression in the motor. At least, that's how Mister Brandt, the mechanic, explained it to us. He said that the German car that had been eüploded had dynamite in its firechamber. The dynamite ignited when the Germans started the car and blew them into eternity, car and all.

We were almost past the gas station when I heard the sound of spiked boots coming from behind. We took off our shoes to kill the sound of our steps. We stepped on, faster and faster. The footsteps kept following. We ran behind the gas station and hid behind an abandoned jeep. The steps kept coming. We sweated out every step. They stood still and we saw the silhouette of a soldier. He listened but he couldn't hear a thing and it was too dark to see us. When he was at a safe distance we fled into the swamp next to the gas station.

We slunk through the reeds, stopping every few steps to hear whether the German was still around. Roy coughed, making short, hacky noises.

"Wass ist loss," a voice shouted into the darkness. We kept quiet as we fell down in the reeds. A flashlight beam circled above our heads. We didn't move. Then the light went off again. The soldier mumbled something to himself. He stood there for what seemed an hour and then we heard him slowly walk away. We got up and moved forward on hands and knees.

"Ouch!" cried Roy.

"Shh! What's the matter?"

"My leg. I hit my leg." His hand reached for the thing he had walked into.

"What is it?"

"I don't know. I can't get it to move." He pulled at an object that was stuck in the mud.

"Let me help you." Our hands tightened around the cold thing as our muscles exerted their strength. We pulled and pulled, and at last the thing gave in a little, but we could not hold on to it, so we let go again. We took a deep breath and counted, "One, two, three . . . ," and pulled together with a big jerk.

"Roy! Look-" I said half loud.

"Shh! What's up?" said Roy.

"It's a boot and there's something in it."

"Let me feel it."

"It feels like frog's eggs."

"Do you suppose . . ."

"Supppose what?"

"Do you suppose it's a . . ."

"Maybe. What shall we do now?"

"You hold on while I go and get mister Brandt."

"Okay. Hurry back."

I held the boot with both hands, until my muscles were getting stiff and sore. There was mud and dead leaves all over the boot and I didn't dare to think of what it might be. Then I heard noises in the swamp and saw the silhouettes of a man and a boy approaching.

Roy showed Mister Brandt the spot. Then we all pulled. Slowly a leg sucked out of the mud, and another; then a body, but it slid back in the mud again as it slipped out of our hands.

"Run to the gas station and get a rope," Mister Brandt said. Roy had a strange look on his face when he crawled out of the swamp and ran into the darkness.

"Let's try again," said Mister Brandt after he had wiped his hands on the back of his pants. I stood close to the left leg and pulled as hard as I could. Mister Brandt pulled on the other leg, much harder, and then the rest of the body and the head came out. When the head came out, water and mud gushed all over us.

"I'll be . . ." said Mister Brandt. I felt the hand that was next to me and it felt like playdough. My back and shoulders rippled as if they were agitated by a cold wind. Then I turned my head and looked at the face. The sight cut my breath. The eyes were staring into nowhere. I turned my face and covered it with my hands. It felt as if it were raining inside of me and filling me up. I wanted to shout for help but there was only a gargle in my throat. I wanted to run away but I didn't have the strength to get up.

Mister Brandt put his hand on my shoulder.

"Never seen a dead man before, boy?"

I shook my head no.

"That's how it is, it's the same for all people."

I cringed at the sound of the words. It echoed in the rustling of the Lombardy poplars and in the widow willows. It was dark all around and I felt part of the darkness. I looked at the trees from where the sound came and saw a faint light behind the trees.

"It's his pa!" I cried and ran into the swamp, and out of the swamp, and down the street and into a big open door.

"Slow down, boy!" A man in a black suit stood in front of me with his arms half outstretched. I stopped and walked around one arm slowly down the grey drab marble floor, without looking up. The floor felt cold under my feet and there were tombstones all around. I heard the sound of a coin dropping in a metal lined box behind me, and then a Gregorian chant from the side. And lonesome, marble stones whispered, "It is the same for all people, all people . . ."

I turned around and walked back toward the door. I tied my shoes around my belt and, running from house to house for fear of being caught by the German night patrol, I went straight home.

The door opened before I could reach the bell. Dad had come home already and was waiting behind the door. He put his hand on my shoulder. It felt warm and strong. I turned my head a little and looked at the blue veins swollen on the back of the hand and at the little scars on the sides of the half bent fingers. The scars were black from shoveling coal and there were little white lines where a pen knife had cleaned the dirt from under the fingernails.

"You look pale. Where are your shoes?" dad said. "Where have you been? Your mother and I were worried about you."

I told him about the street and about the swamp and what happened there. Dad put his arm around my shoulders as if he wanted to protect me and be proud of me at the same time. I felt a sensation of blood rushing through my head. Then I looked at his face.

"You know what you must do," he said.

"Yes," I said, "I'll go and tell him before he finds out himself."

Please help us

Quite regularly we receive cheques which are signed in such a fancy way that it is impossible for us to decipher the signature.

The only way of finding out who did sent the cheque is to write to the bank, give the account number and ask to supply us with the name and address of the accountholder.

When you send your payment by cheque and use a fancy signature, it is necessary to write your name and address on a separate piece of paper or below that signature. Otherwise it is impossible for us to enter your payment.

Please help us by mentioning your name and address at all times. It avoids difficulties.

Administration of
CALVINIST-CONTACT

KERKDIENSTEN

Radio Nederland Wereldomroep

uitgezonden in de 19 en 25 meterband (15.425 kC en 11.730 kC)

UITZENDTIJD:

5.30 Atlantic Daylight Saving Time
4.30 Eastern Daylight Saving Time
3.30 Central Daylight Saving Time
2.30 Mountain Daylight Saving Time
1.30 Pacific Daylight Saving Time.

WIJ VERZOEKEN U DEZE KOLOM UIT TE KNIPPEN EN BIJ UW RADIO TE LEGGEN

3 november: Gereformeerde kerkdienst (Vrijgemaakt) Schilwolde. Voorganger: Ds. R. te Velde.

17 november: Hervormde kerkdienst in Drachten. Voorganger: Ds. S. de Jong.

1 december: Gereformeerde kerkdienst in Den Bosch. Voorganger: Ds. M. van der Sijs.

15 december: Hervormde kerkdienst in Leidschendam. Voorganger: Dr. F. O. van Gennep.

29 december: Evangelisch Lutherse kerkdienst in Amstelveen. Voorganger: Ds. W. Bleij.

12 januari: Doopsgezinde kerkdienst in Deventer. Voorganger: Ds. E. Borren.

26 januari: Hervormde kerkdienst in De Bilt. Voorganger Ds. K. Ooms.

9 februari: Gereformeerde kerkdienst in Zutphen. Voorganger: Ds. P. Popma.

23 februari: Hervormde kerkdienst in Haarlem. Voorganger: Ds. E. Sneller.

9 maart: Remonstrantse kerkdienst.

Een programmaschema over de dagelijkse uitzendingen via Bonaire (31 meterband) of een brochure over het installeren van een buitenantenne worden op aanvrage gratis beschikbaar gesteld door: RADIO NEDERLAND, P.O. BOX 222, THORNHILL, ONT.

VAN ANDERE DRUKPERSEN

VAKANTIE - INDRUK

De theologen zitten zich af te tobben met het hermeneutische probleem. Hoe moet de Bijbel worden uitgelegd en verstaan? Zij zitten met dat probleem, allereerst omdat het zich als vanzelf aan hen opdringt, maar ook, zeggen zij en niet ten onrechte, omdat de moderne mens, de mens van de b-faculteiten, van de natuurwetenschappen toch óók met de Bijbel moet leven. En hem moet geen *onnodige* aanstoot gegeven worden. Vandaar dat de theologen hem erop wijzen, dat er in de Bijbel mensvormig over God en zijn handelen gesproken wordt, dat er in de Bijbel literatuurgenres zijn, die van de onze verschillen, dat er een bijbels wereldbeeld is, dat wij niet in modern-wetenschappelijke zin mogen opvatten, enz.

Die theologen bedoelen het goed. Maar Strandvonder, een scribent in *Hervormd Weekblad De Gereformeerde Kerk*, ervoer in zijn vakantie, dat de beschreven inspanning niet aan alle b-mensen besteed is. Hij bracht een "avondje" door bij een man uit de wereld van de techniek, naar bleek: niet de eerste de beste. Het gesprek kwam op de klimatologische veranderingen, die op onze aarde hadden plaatsgegrepen. De gastheer deed daarvoor de volgende verklaring aan de hand: vele eeuwen geleden was er *plots, eensklaps* een verandering opgetreden in de stand van de aardas.

Het kwam Strandvonder tamelijk ongeloofwaardig voor. Hij vertelt:

Aarzelend voerde ik aan, dat een plotselinge wijziging in de stand van de aard-as toch wel zowat alle leven op onze planeet zou hebben vernietigd. Ik had juist die dag plots moeten stoppen, op een kruispunt, waar een roekeloze chauffeur ons, in onverantwoordelijke vaart, van linksaf, voorbijstoof (hij was niet op een voorrangsweg), zodat mijn vrouw met en schok voorover viel (hetgeen weer eens de noodzaak van een borstriem bewijst). Als nu onze aarde met een ontzaggelijke snelheid, in 24 uren, om haar eigen as draait, — welk een ramp zou er ontstaan, als zij plots, met een ruk, geremd òf voortgerukt werd!

"En toch is dit gebeurd," was het wederwoord. "Het bewijs hiervoor moest u toch stellig weten!"

Op mijn vraag naar dat stellige bewijs, citeerde mijn gastheer het woord van Jozua: "Zon, sta stil te Gibeon, en gij maan, in het dal van Ajalon!"

'k Zat, eerlijk gezegd, 'n ogenblik sprakeloos. Wie had verwacht, om uitgerekend hier, in deze zó ontwikkelde, echt-erudiete, technisch-deskundige leraar (want ik leerde véél van hem die avond) zo waar een rasechte fundamentalist te ontdekken!

Strandvonder verhaalt verder, hoe geen enkel argument zijnerzijds zijn gastheer tot andere gedachten kon brengen. Die bleef erbij: in de Bijbel stond duidelijk, dat in Jozua's dagen de as van de aarde ontzet was. Met katastrofale gevolgen.

Een merkwaardige belevenis. Misschien toch ook weer niet zó uniek. Ik denk, dat menig predikant zou kunnen vertellen van personen bij wie hij bepaalde problemen vermoedde, waaraan dezen, naar achteraf bleek, nog nooit getild hadden. Dat zegt niets ten nadele van de problemen. Er is in zo'n geval zelfs nog een probleem bijgekomen: nl. het probleem om de ander het *probleem* onder ogen te brengen!

J. PLOMP
—*Gereformeerd Weekblad*

BRINGING YOUR RELATIVES FROM EUROPE?

PAUWELS TRAVEL BUREAU has arranged for special group flights from Amsterdam to Montreal.

Sample fare:
Leave AMSTERDAM July 14
Return three weeks later —
$284.50 per person
(if husband and wife travel together)

Bringing your relatives over for the whole summer?
$339.50 per person
(if husband and wife travel together)

Our representative will meet your relatives in Montreal upon their arrival and assist them for onward flights or take them to the train.

Send us your requirements and we will take care of all details. If you wish to take advantage of these low rates, but payment will be made in Holland, send us your relative's address, and our European representative will do the rest.

For detailed information, call or write —

PAUWELS TRAVEL BUREAU
95 DALHOUSIE STREET BRANTFORD, ONTARIO
752-6583

so good...

...taste the delicious difference

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements ... $4.00
Engagement-announcements ... $4.00
Marriage and anniversaries ... $6.00
Notifications of death ... $5.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $4.00. Every word more 15¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

With thankful hearts to the Lord we wish to announce the safe arrival of our first child, a son

BRYAN RODNEY

October 5, 1968.

Jo and Margaret DeWeerd, nee Boonstra.

166 Flatt Road, Burlington, Ont.

Mr. and Mrs. Gerlof van Minnen are pleased to announce the forthcoming marriage of their daughter

MARIA HENDRINA

to

Mr. FRED WAYNE HESLINGA

son of Mr. and Mrs. Jacob Heslinga of St. Thomas.

The wedding will take place D.V. Saturday, November 2nd, 1968 at 4:00 p.m. in the Fruitland Christian Reformed Church.

Rev. L. Praamsma officiating.

Future address: 15 Richwill Rd., Apt. #6, Hamilton, Ont.

Mr. & Mrs. Gerrit Hogeterp, R.R. 1, York, Ont. are pleased to announce the forthcoming marriage of their daughter

WILMA

to

Mr. PETER H. WAMSTEEKER

son of Mr. & Mrs. Abe J. Wamsteeker, Stoney Creek, Ont. on Friday, November 8, 1968 at 7 o'clock p.m. in the Chr. Ref. Church of Fruitland.

Rev. Nick VanderKwaak officiating.

Mrs. Lubbertus Horlings is pleased to announce the forthcoming marriage of her daughter

SANDRA

to

Mr. BEN STRONKS

son of Mr. and Mrs. G. H. Stronks of Iron Springs, Alberta.

The marriage will take place, the Lord willing, Tuesday, November twelfth, nineteen hundred sixty-eight, at seven thirty P.M., in the Christian Reformed Church, Smithers, British Columbia.

Rev. P. Vosteen officiating.

Vrijdag 8 november 1968 hopen we D.V. met onze geliefde ouders en grootouders

LIEUWE YPMA

en

GERARDINA YPMA—ALKEMA

de dag te herdenken dat zij voor 40 jaar in het huwelijk zijn verbonden.

Dat ze nog vele jaren voor elkaar en voor ons gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Fort William, Ont.:
Annie & Harold Bolt, Brian, Geraldine.
Fort William, Ont.:
Ella & Don TenHave, Geraldine, Randolph, Louis.
Fort William, Ont.:
Betty & George Ypma, Dianna, Jack, Terryann, Heidi.
Port Arthur, Ont.:
John & Henny Ypma, Dawn, Rodney.
Port Arthur, Ont.:
S. I. Ypma.
R.R. # 2, Port Arthur, Ont.

Op 17 september 1968 overleed, na een langdurig, doch geduldig gedragen lijden, in haar Heer en Heiland

ANTJE HALMA, geb. VAN HUIZEN,

in de ouderdom van 71 jaar.

Haar diepbedroefde kinderen, klein- en achterkleinkinderen:

J. Osinga—Halma.
J. Osinga Senior. Fordwich, Ont.
A. Osinga. Alliston, Ont.
J. Osinga Jr.
E. Osinga—VanderVeen. Listowel, Ont.
P. Osinga.
T. Osinga—Idsarda. Palmerston, Ont.
F. Osinga.
John Osinga Jr. Fordwich, Ont.

en 3 achterkleinkinderen.

De teraardebestelling vond plaats op 20 september 1968, in Fordwich, Ontario, Canada.

Openbaring 15 vs. 13.

Het behaagde de Heere, na een ernstige ziekte van drie maanden, tot Zich te nemen mijn lieve man en zorgzame vader en grootvader

ARIE KARREMAN,

in de ouderdom van 59 jaar en 2 maanden.

Dat hij zich het eigendom van de Heere Jezus wist, stemt ons tot grote dankbaarheid in dit smartelijk verlies.

Psalm 23: "De Heere is mijn herder."

Toronto:
Mrs. E. Karreman—Hogendoorn.
Ottawa:
Henry - Wendy.
Toronto:
Gerrie - John.
Herman.
Edward.
Carla.
Mary.
Kleinkinderen
David - Angela.

6 Oktober 1968.

523 Millwood Dr., Toronto 17, Ont.

On Wednesday, October 16, 1968 the Lord took to Himself His faithful servant, our beloved son and brother

REV. JOHN HUIZENGA,

minister of the Gospel in Tucson, Ariz., USA, at the youthful age of 35.

"Blessed are the dead who die in the Lord." Rev. 14:13.

Mrs. Henry J. Huizenga, Grand Rapids, Mich.
Ralph and Margene Paarlberg, South Holland, Ill.
James and Louise Huizenga, Edson, Alta.
Henry and Jean Huizenga, Highland, Ind.
Marie Ann Huizenga, Sussex, N.J.
John and Joyce Kerssies, Dunnville, Ont.
Jacqueline Huizenga, Grand Rapids, Mich.

October 24, 1968.

Harry Den Haan
Tax Consultant
(Registered)
10 Leavesden Place, HAMILTON, 50, ONT.
Phone 383-6713
SPECIALIZING IN FARM INCOME TAX
Clients accepted within 65 miles from Hamilton.
No advance payment.

Het behaagde de Here tot Zich te nemen onze lieve moeder, groot- en overgrootmoeder

JOHANNA REINDERS,

sinds 1922 weduwe van Jakob Zantingh,

op de gezegende leeftijd van 88 jaar.

Psalm 23 onberijmd.

Ruinerweide, Holland:
J. Zantingh.
K. Zantingh—Kiers.
Wassenaar, Holland:
N. Zwart—Zantingh.
D. Zwart.
Koekange, Holland:
P. Oostijen—Zantingh.
L. Oostyen.
F. Hörmann—Zantingh.
F. Hörmann.
Blenheim, Ont.:
F. J. Zantingh.
Chatham, Ont.:
H. Zantingh.
A. Zantingh—Appelmelk.
Oosterwolde, Holland:
K. Zantingh.
M. Zantingh—v. d. Heide.
Hoogeveen, Holland:
A. Zantingh.
K. Zantingh—Appelmelk.

Chatham, Ont.

18 Oktober 1968.

In His incomprehensible wisdom the Lord took suddenly unto Himself our dear husband and father

ARIE DE GROOT,

at the age of 35 years.

Susan De Groot—Van Belle.
Jo-Ann.
Wilma.
Debbie.
John.

"The Lord is my shepherd; I shall not want. Yea, though I walk through the valley of the shadow of death, I will fear no evil: for thou art with me."

Psalm 23, 1 and 4a.

Orono, Ontario.

October 21, 1968.

Door een tragisch ongeval heeft de Heere van leven en dood plotseling uit ons midden genomen onze lieve schoonzoon, zwager en oom

ARIE DE GROOT,

op de leeftijd van 35 jaar.

Mr. en Mrs. O. C. Van Belle, Bowmanville, Ont.
Albert en Sjoukje Van Belle en kinderen, Kendal, Ont.
Lowell en Nelly Witvoet en kinderen, Rexdale, Ont.
Arie en Jenny Van Belle, Alicia. Amsterdam, The Neth.
Carol Van Belle, Bowmanville, Ont.
Emmie Van Belle en verloofde, Bowmanville, Ont.

"Zalig zij, die genodigd zijn tot het bruiloftmaal des Lams."

Openb. 19:9.

21 oktober 1968.

The Lord suddenly called unto Himself, through a tragic accident, our dear brother, uncle and nephew

ARIE DE GROOT,

at the age of 35 years.

Co and Roelof Bouwmeester, Ralph, Bowmanville, Ont.
Truus and Cor A. Bos and children, Whitby, Ont.
Mr. and Mrs. S. De Groot—Schalk and children, Whitby, Ont.

"In my Father's house are many mansions."

John 14:2a.

Orono, Ontario.

October 21, 1968.

It pleased God to take unto Himself our dearly beloved husband, father and grandfather

EGBERT BUMA,

at he age of 63.

Ylst (The Netherlands):
Mrs. E. Buma.
Grand Rapids, Michigan:
Mr. and Mrs. P. Buma.
Rijswijk (The Neth.):
Mr. and Mrs. K. Brouwer.
Hamilton, Ontario:
Mr. and Mrs. W. Buma.
Mr. and Mrs. S. Buma.
Mr. and Mrs. D. Buma.
and fifteen grandchildren.

October 23, 1968.

On October 23, 1968, our heavenly Father took to Himself for higher service our beloved husband, father and grandfather

CLARENCE KARREMAN,

at the age of 60 years.

"To God my highest joy bring praise for all his wondrous ways." Hymn 77.

Brampton, Ont.:
Widow C. Karreman, nee Vander Ham.
Thamesville, Ont.:
John & Gre Smids, Fredie, Margaret, Clarence, Hilda, Stanley.
Wallaceburg, Ont.:
Tijmen & Clara Hopman, Tony, Marlene, Susena.
Brampton, Ont.:
John & Gail, David, Cathy, Conie.
Brampton, Ont.:
Harry & Valerie Karreman.
Dick Karreman.

Funeral service was held on October 25 in the Second Christian Reformed Church, Brampton.

219 John Street, Brampton, Ont.

Chr. Ref. girl

WOULD LIKE TO MEET

gentleman. Age 28-33. Please write to # 2094, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Opening for girl in

FURNISHED APARTMENT

Central location near First Chr. Ref. Church, Hamilton. Write to: 234 McNab St. South, Hamilton 10, Ont., or phone 529-0921.

Wanted:

MODERN BROILER FARM

Please send full particulars to # 2093, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

We kunnen U weer leveren:

SJOELBAKKEN

lengte 6 feet, stenen 2¼" diameter. Compleet gelakt $14.50, excl. verzending. Uitsluitend bij vooruitbetaling. Beamsville Refinishing, 198 Ontario Street, Beamsville, Ont. Ph. 563-7091.

---

127 Acres beste Dairy Farm

940 pond melkcontract. 5-slaapkamer huis, van alle gemakken voorzien. Beste barn, 5 jaar oud, met barn-cleaner. 2 Silo's. Alle nodige machinerieën. Holstein vee. 7 Mijl vanaf kerk. Vraagprijs $75,000.00. Down $25,000.00.

Jack Bylsma
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894

HELP WANTED

Elderly couple who are in need of some attention, would like to have a responsible lady live in, to assist them, and do light housekeeping. For more information, please contact: Mr. T. Hunse, 61 Thomas St., St. Catharines. Phone 684-3526.

HOUSEKEEPER WANTED

to take full responsibility in the Christian upbringing of three children, age 3 to 6. Please contact Ray Anema, 137 Kildare Ave. W., Winnipeg 25, Manitoba.

Wanted:

GREENHOUSE MAN

Contact: George Ph. Van Spronsen, 4219 Tomken Rd., Cooksville, Ont. Tel. 279-6157.

For sale:

To be removed,

12,000 SQ. FT. OF GREENHOUSE

complete with pipes. Six 36" fans. Steel gutters included. Price 12¢ per sq. ft. Tel. 416 - 775-3674.

Broiler Farms

15,000 quota - $10,000 down. 12 Acres, with house and barn.

Breeder Farms

30,000 sq. feet. New house, new barn. Splendid contract. $20,000 to $25,000 down.

Information by

John Masselink
1 Dobbin Road, Agincourt, Ont.
445-7067

THOS. N. SHEA LTD. Realtors

Lovely Home and 2 Acres

Excellent garden soil in Waterdown area. Nearly new brick home has over 1,600 sq. ft. of living space and features a stone fireplace, built-in appliances, attached garage, etc.

For more information phone

HENRY DEN BOK

Office: 637-3883 Huis: 634-9483

Vertegenwoordiger voor

KRONAS

REAL ESTATE & INS. LTD.
442 Brant St., Burlington, Ont.

Vraag ons geheel vrijblijvend om inlichtingen over dit, zowel als andere huizen in Burlington en omgeving.

SEVEN STAR DIARY !!
(Succes Agenda)
1969
Now Available

Ask for New Contents;
Ask for Wallet-contents complete;
Ask for FOLDER with all details and prices of the Diary.

SPEELMAN'S BOOKHOUSE LTD.
10 Golfdown Drive, Rexdale, Ont. Ph. 741-6563

TEACHERS WANTED

The Canadian Christian School of Smithers, B.C. is in urgent need of

A TEACHER

for grade 1. Ideal teaching conditions in a beautiful area. Please contact Mr. H. Bakker, P.O. Box 2117, Smithers, B.C.

The Langley Christian School Society, through unforeseen circumstances, is in need of

A TEACHER

for grade one and two. Please send applications to Secr. Mr. H. Kuipers, 6221 - 200 St., R.R. # 4, Langley, B.C.

The Red Deer Christian School requires

1 PRIMARY TEACER

for the present school term as our present teacher wishes to join her husband in Holland. Contact Mr. G. Ouwens, 3935 - 38 Ave., Red Deer, Alta.

Uw zenuwen verzwakt

door bloedarmoede? Moe, lusteloos, down, angstig onrustig, slecht slapen, dromen, huilbuien, is alles verkeerd ziet ge nergens licht, levensmoe? Wij mogen U op grond van onze 43-jarige ervaring volkomen genezing garanderen als U een goede kuur neemt met onze onschad. kruiden. Wat U ook mankeert, meldt Uw ziekte en klachten aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

VAN'S MOVING & CARTAGE
Owned and operated by J. Vander Wal.

- TRUCK LEASING
- TRACTOR AND TRAILERS
- STAKE TRUCKS

223 Esplanade, Toronto, Ont.
Tel.: 366-4090 and 366-4456

DANI
Real Estate Limited
432 Dundas St., WOODSTOCK, ONT.

OXFORD COUNTY'S BEST FARMS

Now is the time to buy, so give us a try, if we have not what you want we will get it for you.

We have a good selection to choose from.

214 Acres, only 5 miles from Woodstock.
2 - 200 Acres, all good farms.
100 Acres, as a going concern, only 12 miles from town.
150 Acres, one of the best.
300 Acres, 12 miles out.
100 Acres, good farm.
1 poultry farm.
230 Acres, with milk contract, as a going concern.
Good 130 acre beef farm, complete setup for 200 head, 2 big silos, with augers, unloaders. Barns 60x80, 24x50. Owner carries mortgage at 6%. This is an exceptionally good buy.

FOR THE FIRST TIME OFFERED

Ideal garage, 14 years old, with body shop, and paint booth, and gas pumps, on the busy Highway. There is a Brick house, only 9 years old, with 3 bedrooms, on 1 acre of land.

For further information on any of these, contact ALBERT VANDERKOOI at the Woodstock Office anytime. — Office 537-6601, Home 423-6443.

FOR SALE
TWO ADJOINING HIGH-PRODUCING FARMS IN HOWICK TOWNSHIP, HURON COUNTY

The 110 acre farm, 95 acres workable, river, newly-wired large barn with 28 pipe stanchions, with privision for stablecleaner, loose pens, adjoining pig-pens, and an implement shed. Nine-roomed asbestos-slate sided house with forced-air oil furnace, bathroom and conveniences. Price at $27,000 for quick sale.

The 50 acres has 40 acres workable with barn, and implement shed, river and a spring creek. Price $8500.

Apply to Warren Zurbrigg, R.R. 2, Clifford, Ont. Phone 263-J-2.

Dairy Farm

with large milkcontract, solid brick home, large almost new barn, cattle, machinery at Highway location.

The house is suitable for 2 families. Modern barn with 50 stanchions, silo, milkhouse with large bulk-cooler, and other farmbuildings. Daily milk-quota close to 1,000 Lbs. Monthly milkcheque between $1,500.— & $1,700.—. HOLSTEIN CATTLE AND ALL MACHINERY INCLUDED.

Asking price $62,000.—. Down $16,000.—. OPEN FOR OFFERS. Owner will consider to take house in trade anywhere in Ontario.

Contact:

K. KRAAY, REALTOR
2 Juliana Cr. ST. CATHARINES, ONT. Phone 934-1813

Auto Mechanic Wanted

3rd or 4th year apprentice or licensed mechanic.
Factory training available.

Apply:

HOGEVEEN'S AUTO SERVICE
RIDGE ROAD WEST, GRIMSBY, ONT. — Phone 643-1631

TOYOTA — ISUZU

From the Mailbox

•

Finances

Sir,

Without going into the pros and cons of what we as Christians should do with the material goods our Lord has blessed us with, I would like to give an explanation of how we solved the problem of getting new churches and schools.

Shortly after arrival of Christian Reformed immigrants it became apparent that in order for newcomers to be successful in their new land, we had to find a way to help financially.

Looking at several ideas eighteen of us decided to ask the government for a charter to commence the operation of our own Credit Union. This chapter was granted on April 24, 1952. We commenced operations with 18 members with a paid up capital of $80. This amount grew from week to week, sometimes with $20, at other times with $100. In the summer of 1962 we approached the government for a revised charter, in order to have the privilege of our own chequeing and banking system. This privilege was also granted and from then on we operated a complete banking system and became a member of the banking clearing house.

In October 1960 an extension fund was started by churches and school societies, which fund became a part of our credit union.

The result was that our credit union was able to lend money to churches and schools for building purposes. The credit union pays a fair interest to the depositors and in turn charges a fair interest from the church and society councils. In this way our people get a fair return for their money, and at the time it can be used for the promoting of the kingdom of God.

Of course, we have a long way to go before all the Christian Reformed people are with us, but the way is open and if only 90% of our people here in Edmonton would join us, we could easily reach the 4 million mark within 2 years. Then the profits from the banking system alone would allow us to do a tremendous amount of work for the Lord, in the way of building churches and schools. I know, doing this does not cancel the individual obligations of the churchmembers. But those who have money to spare can make it work for God's vineyard and still get a fair amount of interest, while they can get it back any time they want.

The amount of loans, granted by the credit union to churches and schools in Edmonton and Central Alberta, was $324,824.43 as per October 1, 1968. How much the total is since we started, I don't know, but it will be close to half a million dollars.

We should realize that this plan can only succeed if there are enough people to participate, and these people must be willing to do a lot of volunteer work to get it started. But we have done it, and with God's help others can do it as well.

Ted Reitsma,
Honorary President of the
Chr. Ref. Savings and
Credit Union.

Edmonton, Alta.

LEFTOVER FUN—Eddie Collins and Jimmy Gerrish play in the leftovers of the annual Maine Safety Conference meeting in Rockland—new, special fire fighting foam.

Gesprek met een van onze adverteerders

Afgelopen week hadden wij het genoegen een praatje te maken met Bert van Gageldonk van Brant Travel Service in Burlington, die zeer enthousiast was over de resultaten van zijn nog jonge reisbureau.

Brant Travel opende afgelopen januari de deur voor het publiek, bemand met twee ervaren reisagenten, nl. Bert en Mrs. Lucy Roosenboom.

Mr. Van Gageldonk was voordien 6 jaar werkzaam geweest bij de K.L.M. als vertegenwoordiger en kwam zodoende met veel Nederlanders in aanraking, o.a. door het vertonen van films voor Nederlandse kerken en verenigingen in Zuidwest Ontario.

Mrs. Roosenboom was gedurende 4 jaar werkzaam bij een reisbureau in Burlington en voordien gedurende 3 jaar bij het Nederlandse Vice-Consulaat ook in Burlington.

What about a subscription of CALVINIST-CONTACT for the Wedding Anniversary of Mom and Dad, or for a Birthday present?

SUBSCRIPTION FORM

To: CALVINIST-CONTACT
BOX 312, STATION "B",
HAMILTON, ONT.
CANADA

Please, send Calvinist-Contact to:

NAME ....

ADDRESS ....

ZONE ....

Solicited by ....

ADDRESS ....

....

I like to receive the book

1st choice ....

2nd choice ....

Subscription for Canada and the U.S.A. $5.00 per year; for 2 years $9.00; for 3 years $13.00. Yearly subscription for other countries $6.00. Payment by cheque 15¢ extra.

Een premie boek als beloning!

Wij stellen het ten zeerste op prijs wanneer U ons helpt het aantal abonnees te vermeerderen. Daarom zenden wij U gratis een premieboek voor het werven van een nieuwe abonnee. **De enige bepaling is dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $5.00 opstuurt!**

Voor eike nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

BESLAGEN VENSTERS (2e druk), door ds. H. Veldkamp. Dit boekje is "een rustig gesprek over onze gebedsmoeilijkheden," aldus ds. Guillaume in C.C. "Ik ken geen ander boek dat zo op de praktjik van ons bidden ingaat," zo voegt de pastor van Edmonton er aan toe.

ZIJN ALLE GODSDIENSTEN GELIJK? door dr. J. Verkuyl. Dr. Verkuyl heeft vele jaren in Indonesië gearbeid en is zodoende bekend met de wereldgodsdiensten. Als zodanig is hij de juiste man om deze veelgehoorde vraag te beantwoorden met een duidelijk 'neen' en tegelijk te verwijzen naar het christelijk geloof als het allesomvattende antwoord.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Meer dan eens komen we met Rooms Katholieken in aanraking, b.v. op het werk of gedurende de vakantie. Om ons bij een gesprek behulpzaam te zijn kan dit boekje goede diensten bewijzen. Hierin worden o.m. de volgende onderwerpen aangestipt: kerk en heilige schrift; woord en sacrament; alle mensen zondaars (erfzonde); Christus alleen; avondmaal en mis; het celibaat; het vagevuur; enz.

GESPREKKEN ACHTER HET GORDIJN, P. Terpstra.
De schrijver is een journalist en schreef reisreportages uit binnen- en buitenland. Dit boek geeft een belangwekkende reportage van zijn ontmoetingen achter het ijzeren gordijn.

DE ONBEREIKBARE PLANEET, H. Greven.
Een ruimtevaart roman. De gebeurtenissen in Azië en de toenemende macht van een communistisch China hebben de schrijver geïnspireerd tot een toekomstbeeld dat huiveringwekkend zou zijn, ware het niet dat de schrijver ons tegelijkertijd diep doordringt met het besef dat er boven de absolutering van het kwade een andere Macht staat.

DE MODERNE ROMAN IN OPSPRAAK, C. Rijnsdorp.
De schrijver is een litterair mens. In 1965 ontving hij het eredoctoraat in de letteren aan de Vrije Universiteit te Amsterdam. "De Moderne roman in opspraak" bevat een keuze uit zijn talrijke kritieken over de moderne litteratuur.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU (zesde druk), door ds. J. Overduin.
Tijdens de bezetting heeft de bekende ds. J. Overduin ruim anderhalf jaar gevangen gezeten in vier gevangenissen en twee concentratiekampen. In dit boek beschrijft hij zijn ervaringen op een sobere en zakelijke wijze.

DE GEHEIME OPDRACHT, door J. E. Hunter.

DE WELEERWAARDE HEER, door ds. M. E. Voilà.
De bekende schrijver, wijlen ds. P. D. Kuiper, beschikte over de gaven om op een humoristische manier predikanten en gemeenteleden te 'fotograferen'. Evenals "Peper en Zout" getuigt ook dit boekje van zijn schrijverstalent.

MOEILIJKE KINDEREN (derde druk)
In dit pakkende en populair geschreven boekje worden achtereenvolgens de volgende onderwerpen besproken: Lastige types onder normale kinderen (P. W. J. Steinz); Koppige kinderen (Prof. Dr. A. Kuypers); Het jaloerse kind (Dr. J. v. d. Spek); Het angstige kind (Dr. P. v. Duyvendijk); Mijn kind wil niet eten (Dr. H. J. Eijkman); Straffen? Hoe wel? Hoe niet? (Prof. Dr. J. H. Gunning Wzn.)

HET RAADSEL VAN ONS LEVEN, door prof. dr. J. H. Bavinck. 5e druk.
Dit prachtige boekje van de zo bekende, vroegere zendingshoogleraar is een buitengewoon welkome leidraad voor het leven.

DE CHRISTENREIS, van John Bunyan.
Dit wereldbekende geschrift, dat reeds bijna 300 jaar oud is, wordt nog steeds graag gelezen. De Nederlandse vertaling is van Ds. P. Visser en is voorzien van een inleidend woord van Prof. Dr. S. Van der Linde.

BONUS BOOKS (English)

For one subscriber:

WHEN THE BAMBOO SINGS.
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B. Meyer.
A clasp between the Old and the New Testament. The booklet portrays humility, courage and devotion.

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8-11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8-11 years of age, will enjoy it tremendously.

For two subscribers:

BUT NOT FORSAKEN, by Helen Good Brenneman.
An unforgettable story based on the author's experience in Gronau, Germany, following World War II, and on the accounts of the refugees who made the long, arduous trek to the refugee camp there.

STRAIGHT DOWN A CROOKED LANE, by Francena H. Arnold. Teenage marriage, a growing problem in this modern era, is the theme of this book of the well-known author who also wrote Not my will.

WORLD AFLAME, by Dr. Billy Graham.
The most important book Dr. Graham has written.

UNCLE TOM'S CABIN, by Harriet Beecher Stowe.
This thrilling story, with the dramatic episode of Eliza's escape, is a classic, which moves any reader.

LEAST OF ALL SAINTS, by Grace Irwin.
The author, a native from Toronto, tells in her first novel, Least of all saints, how Andrew Connington, pastor of a fashionable Toronto church must bring his natural desire into line with the dedicated profession he has chosen.